

2 Regii

¹ Și după moartea lui Ahab, Moab s-a răzvrătit împotriva lui Israel.

² Și Ahazia a căzut printre zăbrele în camera lui de sus care era în Samaria și s-a îmbolnăvit; și a trimis mesageri și le-a spus: Duceți-vă, întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, dacă mă voi reface din această boală.

³ Dar îngerul DOMNULUI i-a spus lui Ilie tișbitul: Ridică-te, urcă-te să întâmpini pe mesagerii împăratului Samariei și spune-le: Nu pentru că nu este Dumnezeu în Israel, mergeți voi să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?

⁴ Și acum, astfel spune DOMNUL: Nu vei coborî din acel pat în care te-ai urcat, ci vei muri negreșit. Și Ilie a plecat.

⁵ Și când mesagerii s-au întors la el, el le-a spus: De ce v-ați întors acum?

⁶ Iar ei i-au zis: Un om s-a urcat să ne întâmpine și ne-a spus: Mergeți, întoarceți-vă la împăratul care v-a trimis și spuneți-i: Astfel spune DOMNUL: Nu pentru că nu este Dumnezeu în Israel, mergeți voi să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea nu vei coborî din patul în care te-ai urcat, ci vei muri negreșit.

⁷ Și el le-a spus: Ce fel de om era cel care s-a urcat să vă întâmpine și v-a zis aceste cuvinte?

⁸ Iar ei i-au răspuns: Era un om păros și încins cu un brâu de piele la coapse. Iar el a zis: Este Ilie tișbitul.

⁹ Atunci împăratul a trimis la el o căpetenie peste cincizeci, cu cei cincizeci ai săi. Și acesta s-a urcat la el; și, iată, el ședea pe vârful unui deal. Și el i-a spus: Tu, om al lui Dumnezeu, împăratul a zis: Coboară.

¹⁰ Și Ilie a răspuns și a zis căpeteniei peste cincizeci: Dacă eu sunt un om al lui Dumnezeu, atunci să coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci ai tăi. Și a coborât foc din cer și i-a mistuit pe el și pe cei cincizeci ai lui.

¹¹ Din nou el a trimis de asemenea la el pe o altă căpetenie peste cincizeci cu cei cincizeci ai săi. Și el a răspuns și i-a zis: Om al lui Dumnezeu, astfel a spus împăratul: Coboară repede.

¹² Și Ilie a răspuns și i-a zis: Dacă eu sunt un om al lui Dumnezeu, să coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci ai tăi. Și focul lui Dumnezeu a coborât din cer și i-a mistuit pe el și pe cei cincizeci ai lui.

¹³ Și el a trimis din nou o căpetenie peste a treia ceată de cincizeci cu cei cincizeci ai săi. Și a treia căpetenie peste cincizeci s-a urcat și a venit și a căzut pe genunchi înaintea lui Ilie și l-a implorat și i-a spus: Om al lui Dumnezeu, te rog, să fie prețioasă înaintea ochilor tăi viața mea și viața acestor cincizeci de servitori ai tăi.

¹⁴ Iată, a coborât foc din cer și a mistuit pe cele două căpetenii dintâi peste cincizeci cu cei cincizeci ai lor; de aceea să fie prețioasă acum viața mea înaintea ochilor tăi.

¹⁵ Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Ilie: Coboară cu el, nu te teme de el. Și el s-a ridicat și a coborât cu el la împărat.

¹⁶ Și el i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Pentru că ai trimis mesageri să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, nu este aceasta pentru că nu este Dumnezeu în Israel pentru a întreba din cuvântul lui? De aceea tu nu vei coborî din patul în care te-ai urcat, ci vei muri negreșit.

¹⁷ Astfel el a murit conform cuvântului DOMNULUI pe care Ilie i-l spusese. Și Ioram a domnit în locul lui în al doilea an al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda; deoarece nu avea fiu.

¹⁸ Și restul faptelor lui Ahazia pe care le-a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

2

¹ Și s-a întâmplat, când DOMNUL a voit să îl ia pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, că Ilie a mers cu Elisei de la Ghilgal.

² Și Ilie i-a spus lui Elisei: Rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-a trimis la Betel. Și Elisei i-a zis: Precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Astfel ei au coborât la Betel.

³ Și fiii profeților care erau la Betel au ieșit la Elisei și i-au spus: Știi tu că DOMNUL îl va lua pe stăpânul tău de deasupra capului tău în această zi? Și el a zis: Da, știu; tăceți.

⁴ Și Ilie i-a spus: Elisei, rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-a trimis la Ierihon. Iar el a zis: Precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Astfel ei au venit la Ierihon.

⁵ Și fiii profeților care erau la Ierihon au venit la Elisei și i-au spus: Știi tu că DOMNUL îl va lua pe

stăpânul tău de deasupra capului tău în această zi?
Și el a răspuns: Da, știu; tăceți.

⁶ Și Ilie i-a spus: Rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-a trimis la Iordan. Iar el a zis: Precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Și au mers amândoi.

⁷ Și cincizeci de bărbați dintre fiii profetilor au mers și au stat în picioare pentru a vedea de departe; și ei amândoi au stat în picioare lângă Iordan.

⁸ Și Ilie și-a luat mantaua și a înfășurat-o și a lovit apele și ele s-au despărțit într-o parte și într-alta, astfel încât amândoi au trecut pe pământ uscat.

⁹ Și s-a întâmplat, după ce au trecut, că Ilie i-a spus lui Elisei: Cere ce să fac pentru tine, înainte de a fi luat de la tine. Și Elisei a zis: Te rog, să fie o măsură dublă din duhul tău peste mine.

¹⁰ Iar el a zis: Ai cerut un lucru greu; totuși, dacă mă vei vedea când voi fi luat de la tine, așa îți va fi; dar dacă nu, nu va fi așa.

¹¹ Și s-a întâmplat, pe când ei mergeau încă și vorbeau, că, iată, s-a arătat un car de foc și cai de foc și i-au despărțit pe cei doi; și Ilie s-a urcat la cer într-un vârtej de vânt.

¹² Și Elisei a văzut aceasta, și a strigat: Tatăl meu, tatăl meu, carul lui Israel și călăreții lui. Și nu l-a mai văzut; și și-a apucat hainele și le-a sfâșiat în două bucăți.

¹³ A ridicat de asemenea mantaua lui Ilie care căzuse de pe el și a mers înapoi și a stat în picioare pe malul Iordanului;

¹⁴ Și a luat mantaua lui Ilie care căzuse de pe el și a lovit apele și a spus: Unde este DOMNUL

Dumnezeul lui Ilie? Și după ce a lovit și el apele, ele s-au despărțit într-o parte și într-alta, și Elisei a trecut.

¹⁵ Și când fiii profetilor, care erau acolo la Ierihon pentru a vedea, l-au văzut, au zis: Duhul lui Ilie se odihnește peste Elisei. Și au venit să îl întâmpine și s-au plecat până la pământ înaintea lui.

¹⁶ Și i-au spus: Iată, cu servitorii tăi sunt cincizeci de bărbați tineri și viteji; să meargă ei, te rugăm, și să îl caute pe stăpânul tău; ca nu cumva Duhul DOMNULUI să îl fi luat și să îl fi aruncat pe vreun munte sau în vreo vale. Și el a spus: Nu-i trimiteți.

¹⁷ Și l-au constrâns până când s-a rușinat și a zis: Trimiteți. Au trimis de aceea cincizeci de oameni; și l-au căutat trei zile, dar nu l-au găsit.

¹⁸ Și după ce s-au întors din nou la el, (fiindcă el rămăsese la Ierihon) el le-a zis: Nu v-am spus: Nu vă duceți?

¹⁹ Și oamenii cetății i-au zis lui Elisei: Iată, te rog, situarea acestei cetăți este plăcută, precum domnul meu vede; dar apa este rea și pământul sterp.

²⁰ Și el a spus: Aduceți-mi un urcior nou și puneți sare în el. Și i-au adus.

²¹ Și el a ieșit la izvorul apelor și a aruncat sarea acolo și a spus: Astfel spune DOMNUL: Am vindecat aceste ape; nu va mai ieși din ele nici moarte nici pământ sterp.

²² Astfel apele au fost vindecate până în această zi, conform cuvântului lui Elisei pe care îl vorbise.

²³ Și el s-a urcat de acolo la Betel; și în timp ce se urca pe cale au ieșit copilași din cetate și l-au

batjocorit și i-au spus: Urcă-te, chelule; urcă-te, chelule.

²⁴ Și el s-a întors și i-a privit și i-a blestemat în numele DOMNULUI. Și au ieșit două ursoaice din pădure și au sfâșiat patruzeci și doi de copii dintre ei.

²⁵ Și a mers de acolo la muntele Carmel și de acolo s-a întors în Samaria.

3

¹ Și Ioram, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel în Samaria în al optsprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui Iuda, și a domnit doisprezece ani.

² Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; dar nu ca tatăl său și ca mama sa, pentru că a îndepărtat chipul lui Baal, pe care tatăl său îl făcuse.

³ Totuși s-a alipit de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască; nu s-a depărtat de ele.

⁴ Și Meșa, împăratul Moabului, era un stăpân de oi și a dat împăratului lui Israel o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci, cu lână.

⁵ Dar s-a întâmplat, după ce a murit Ahab, că împăratul Moabului s-a răzvrătit împotriva împăratului lui Israel.

⁶ Și împăratul Ioram a ieșit din Samaria în același timp și a numărat tot Israelul.

⁷ Și a mers și a trimis la Iosafat, împăratul lui Iuda, spunând: Împăratul Moabului s-a răzvrătit împotriva mea, vei merge cu mine împotriva Moabului la bătălie? Iar el a spus: Mă voi urca; eu sunt precum

ești tu, poporul meu precum poporul tău și caii mei precum caii tăi.

⁸ Și a zis: Pe ce cale să ne urcăm? Iar el a răspuns: Pe calea pustiului Edomului.

⁹ Astfel împăratul lui Israel a mers împreună cu împăratul lui Iuda și împăratul Edomului; și au făcut un ocol de șapte zile de călătorie; și nu era apă pentru oștire și pentru vitele care îi urmau.

¹⁰ Și împăratul lui Israel a spus: Vai, pentru că DOMNUL a chemat pe acești trei împărați împreună, pentru a-i da în mâna Moabului!

¹¹ Dar Iosafat a spus: Nu este aici un profet al DOMNULUI, ca să întrebăm pe DOMNUL prin el? Și unul dintre servitorii împăratului lui Israel a răspuns și a zis: Aici este Elisei, fiul lui Șafat, care turna apă pe mâinile lui Ilie.

¹² Și Iosafat a spus: Cuvântul DOMNULUI este cu el. Astfel, împăratul lui Israel și Iosafat și împăratul Edomului au coborât la el.

¹³ Și Elisei i-a spus împăratului lui Israel: Ce am eu a face cu tine? Du-te la profeții tatălui tău și la profeții mamei tale. Și împăratul lui Israel i-a zis: Nu, pentru că DOMNUL a chemat pe acești trei împărați împreună, pentru a-i da în mâna Moabului.

¹⁴ Și Elisei a zis: Precum DOMNUL oștirilor trăiește, înaintea căruia stau în picioare, într-adevăr, dacă nu aș lua aminte la fața lui Iosafat, împăratul lui Iuda, nu m-aș uita la tine, nici nu te-aș vedea.

¹⁵ Dar acum aduceți-mi un cântăreț cu harpă. Și s-a întâmplat, în timp ce cânta cântărețul cu harpă, că mâna DOMNULUI a venit peste el.

¹⁶ Și el a spus: Astfel spune DOMNUL: Faceți în această vale groapă lângă groapă.

17 Fiindcă astfel spune DOMNUL: Nu veți vedea vânt, nici nu veți vedea ploaie; totuși această vale va fi umplută cu apă, ca voi să beți, deopotrivă voi și vitele voastre și animalele voastre.

18 Și acesta este doar un lucru ușor înaintea ochilor DOMNULUI, el va da de asemenea pe moabiți în mâna voastră.

19 Și veți lovi fiecare cetate întărită și fiecare cetate aleasă și veți tăia fiecare copac bun și veți astupa toate fântânile de apă și veți strica cu pietre fiecare bucată bună de pământ.

20 Și s-a întâmplat dimineța, când darul de mâncare era oferit că, iată, a venit apă de pe calea Edomului și țara s-a umplut cu apă.

21 Și când toți moabiții au auzit că împărații s-au urcat să lupte împotriva lor, s-au adunat toți cei care erau în stare să poarte armură, și mai vârstnici, și au stat în picioare la graniță.

22 Și s-au sculat dis-de-dimineță și soarele a strălucit peste apă și moabiții au văzut apa roșie ca sângele de cealaltă parte;

23 Și au spus: Acesta este sânge; împărații sunt nimiciți cu desăvârșire și s-au lovit unul pe altul; și acum, Moabule, la pradă.

24 Și, când au ajuns la tabăra lui Israel, israeliții s-au ridicat și au lovit pe moabiți, astfel încât ei au fugit dinaintea lor; dar ei au mers înainte lovind pe moabiți, chiar în țara lor.

25 Și au dărâmat cetățile și pe fiecare bucată bună de pământ și-a aruncat fiecare om piatra lui și l-au umplut; și au astupat toate fântânile de apă și au tăiat fiecare copac bun; doar în Chir-Hareset

au lăsat pietrele; totuși aruncătorii cu praștia l-au înconjurat și l-au lovit.

²⁶ Și când împăratul Moabului a văzut că bătălia era prea aspră pentru el, a luat cu el șapte sute de bărbați care scoteau săbiile, pentru a pătrunde până la împăratul Edomului; dar nu au putut.

²⁷ Atunci a luat pe cel mai în vârstă fiu al său care trebuia să domnească în locul său și l-a oferit ca ofrandă arsă pe zid. Și a fost mare indignare împotriva lui Israel; și au plecat de la el și s-au întors în țara lor.

4

¹ Și o anumită femeie dintre soțiile fiilor profeților a strigat către Elisei, spunând: Servitorul tău, soțul meu, este mort; și tu știi că servitorul tău se temea de DOMNUL; și creditorul a venit să ia la el pe cei doi fii ai mei ca să fie robi.

² Și Elisei i-a zis: Ce să fac pentru tine? Spune-mi, ce ai în casă? Și ea a zis: Roaba ta nu are nimic în casă, decât o oală cu untdelemn.

³ Atunci el a spus: Du-te, împrumută-ți vase de afară de la toți vecinii tăi, vase goale; împrumută nu puține.

⁴ Și după ce intri, să închizi ușa după tine și după fiii tăi și să torni în toate vasele acelea și să pui deoparte pe cele care sunt pline.

⁵ Astfel ea a plecat de la el și a închis ușa după ea și după fiii ei, care îi aduceau vasele; și ea turna.

⁶ Și s-a întâmplat, după ce vasele au fost pline, că ea a spus fiului său: Adu-mi încă un vas. Iar el i-a zis: Nu mai este niciun vas. Și untdelemnul s-a oprit.

⁷ Atunci ea a venit și i-a spus omului lui Dumnezeu. Iar el a zis: Du-te, vinde untdelemnul și plătește datoria și trăiește tu și copiii tăi din restul.

⁸ Și s-a întâmplat într-o zi, că Elisei trecea pe la Sunem, unde era o femeie cu vază; și ea l-a constrâns să mănânce pâine. Și a fost astfel, că ori de câte ori el trecea, se abătea pe acolo să mănânce pâine.

⁹ Și ea a spus soțului ei: Iată acum, eu pricep că acesta este un om sfânt al lui Dumnezeu, care trece întotdeauna pe la noi.

¹⁰ Te rog, să îi facem o cămăruță pe zid; și să îi punem acolo un pat și o masă și un scaun și un sfeșnic; și va fi, când vine la noi, că se va abate pe acolo.

¹¹ Și s-a întâmplat într-o zi, că el a venit pe acolo și s-a abătut pe la cameră și s-a culcat acolo.

¹² Și el i-a spus lui Ghehazi, servitorul său: Cheamă pe sunamita aceasta. Și după ce a chemat-o, ea a stat în picioare înaintea lui.

¹³ Iar el i-a zis: Spune-i acum femeii: Iată, tu te-ai îngrijit de noi cu toată această grijă; ce este de făcut pentru tine? Dorești să se vorbească pentru tine împăratului sau căpeteniei oștirii? Iar ea a răspuns: Eu locuiesc în mijlocul poporului meu.

¹⁴ Iar el a zis: Ce este de făcut atunci pentru ea? Și Ghehazi a răspuns: Cu adevărat ea nu are copil și soțul ei este bătrân.

¹⁵ Iar el a spus: Cheam-o. Și după ce el a chemat-o, ea a stat în picioare la ușă.

¹⁶ Și el a zis: Cam pe timpul acesta, conform cu timpul vieții, tu vei îmbrățișa un fiu. Și ea a spus: Nu, domnul meu, tu om al lui Dumnezeu, nu

minții pe roaba ta.

17 Și femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu la acel timp pe care i-l spusese Elisei, conform cu timpul vieții.

18 Și când copilul a crescut, s-a întâmplat într-o zi, că a ieșit la tatăl său la secerători.

19 Și el a spus tatălui său: Capul meu, capul meu. Iar el a zis unui tânăr: Du-l la mama lui.

20 Și după ce l-a luat și l-a dus la mama lui, el a șezut pe genunchii ei până la amiază și apoi a murit.

21 Și ea s-a urcat și l-a culcat pe patul omului lui Dumnezeu și a închis ușa după el și a plecat.

22 Și a chemat la ea pe soțul ei și a spus: Trimitemi, te rog, pe unul dintre tineri și unul dintre măgari, ca să alerg la omul lui Dumnezeu și să mă întorc.

23 Și el a spus: Pentru ce dorești să te duci la el astăzi? Nu este nici lună nouă, nici sabat. Și ea a zis: Va fi bine.

24 Atunci a înșeuat un măgar și a spus servitorului ei: Mână și mergi înainte; să nu încetinești din călărit pentru mine, doar dacă îți poruncesc.

25 Astfel, ea a mers și a ajuns la omul lui Dumnezeu la muntele Carmel. Și s-a întâmplat, când omul lui Dumnezeu a văzut-o de departe, că i-a zis lui Ghehazi, servitorul său: Iat-o pe sunamita aceea;

26 Aleargă acum, te rog, să o întâlnești și spune-i: Ești bine? Este bine soțul tău? Este bine copilul? Iar ea a răspuns: Este bine.

27 Și când ea a venit la omul lui Dumnezeu pe deal, l-a prins de picioare; dar Ghehazi s-a

apropiat să o împingă. Și omul lui Dumnezeu a spus: Las-o, pentru că sufletul ei este chinuit în ea; și DOMNUL a ascuns aceasta de la mine și nu mi-a zis.

28 Atunci ea a spus: Am dorit eu un fiu de la domnul meu? Nu am zis eu: Nu mă înșela?

29 Atunci el i-a spus lui Ghehazi: Încinge-ți coapsele și ia toiagul meu în mâna ta și mergi pe calea ta; dacă întâlnești vreun om, să nu îl saluți; și dacă cineva te va saluta, să nu îi răspunzi; și pune toiagul meu pe fața copilului.

30 Și mama copilului a spus: Precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Și el s-a ridicat și a urmat-o.

31 Și Ghehazi a trecut înaintea lor și a pus toiagul pe fața copilului; dar nu a fost nici voce, nici auzire. Pentru aceea el a mers să îl întâlnească și i-a spus, zicând: Copilul nu s-a trezit.

32 Și când Elisei a intrat în casă, iată, copilul era mort și întins pe patul său.

33 Și de aceea a intrat și a închis ușa după ei amândoi și s-a rugat DOMNULUI.

34 Și s-a urcat și s-a culcat peste copil și și-a pus gura pe gura lui și ochii lui pe ochii lui și mâinile lui pe mâinile lui; și s-a întins peste copil; și carnea copilului s-a încălzit.

35 Atunci s-a întors și a umblat prin casă încoace și încolo; și s-a urcat și s-a întins peste el; și copilul a strănutat de șapte ori și copilul și-a deschis ochii.

36 Și el l-a chemat pe Ghehazi și a spus: Cheam-o pe sunamita aceasta. Astfel, el a chemat-o. Și după ce ea a venit la el, el a zis: Ridică-ți fiul.

³⁷ Atunci ea a intrat și a căzut la picioarele lui și s-a plecat până la pământ și și-a ridicat fiul și a ieșit.

³⁸ Și Elisei s-a întors la Ghilgal; și era foamete în țară; și fiii profetilor ședeau înaintea lui; și el a spus servitorului său: Pune oala cea mare și fierbe supă pentru fiii profetilor.

³⁹ Și unul a ieșit la câmp să adune ierburi și a găsit o viță sălbatică și a strâns de pe ea o poală plină de curcubete sălbaticice și a venit și le-a tăiat în oala de supă, pentru că nu le cunoșteau.

⁴⁰ Astfel, ei au turnat oamenilor să mănânce. Și s-a întâmplat, pe când mâncau din supă, că au strigat și au spus: O tu om al lui Dumnezeu, este moarte în oală. Și nu puteau să mănânce din ea.

⁴¹ Dar el a spus: Atunci aduceți făină. Și a aruncat-o în oală și a zis: Turnați pentru popor, ca să mănânce. Și nu era nimic vătămător în oală.

⁴² Și a venit un om de la Baal-Șalișa și a adus omului lui Dumnezeu pâine din cele dintâi roade, douăzeci de pâini de orz și spice proaspete de grâne nebătute. Și a spus: Dă poporului, să mănânce.

⁴³ Și servitorul său a spus: Ce, să pun aceasta înaintea a o sută de oameni? El a zis din nou: Dă poporului, să mănânce, fiindcă astfel spune DOMNUL: Ei vor mânca și va rămâne din aceasta.

⁴⁴ Astfel el a pus înaintea lor și ei au mâncat și au lăsat o parte, conform cuvântului DOMNULUI.

5

¹ Și Naaman, căpetenia oștirii împăratului Siriei, era un om mare și demn de cinste înaintea stăpânului său, deoarece prin el DOMNUL dăduse

eliberare Siriei; el era de asemenea un războinic viteaz, dar era lepros.

² Și sirienii ieșiseră în cete și aduseseră captivă o tinerică din țara lui Israel; și ea servea soției lui Naaman.

³ Și ea a spus stăpânei sale: Dacă ar fi voit Dumnezeu ca domnul meu să fie cu profetul din Samaria! El l-ar vindeca de lepra sa.

⁴ Și unul a intrat și a spus domnului său, zicând: Așa și așa a zis tânăra care este din țara lui Israel.

⁵ Și împăratul Siriei a zis: Du-te, mergi, și eu voi trimite o scrisoare împăratului lui Israel. Și el a plecat și a luat cu el zece talanți de argint și șase mii de monede de aur și zece schimburi de haine.

⁶ Și a adus scrisoarea împăratului lui Israel, spunând: Acum, când această scrisoare ajunge la tine, iată, am trimis pe servitorul meu Naaman la tine, ca să îl vindeci de lepra lui.

⁷ Și s-a întâmplat, după ce împăratul lui Israel a citit scrisoarea, că și-a sfâșiat hainele și a spus: Sunt eu Dumnezeu, ca să omor sau să înviez, că acest om trimite la mine să vindec un om de lepra lui? De aceea luați aminte, vă rog, și vedeți cum caută ceartă împotriva mea.

⁸ Și s-a întâmplat, când Elisei, omul lui Dumnezeu, a auzit că împăratul lui Israel și-a sfâșiat hainele, că a trimis la împărat, spunând: Pentru ce ți-ai sfâșiat hainele? Lasă-l să vină la mine și va cunoaște că este un profet în Israel.

⁹ Astfel Naaman a venit cu caii săi și cu carul său și a stat în picioare la ușa casei lui Elisei.

¹⁰ Și Elisei a trimis un mesager la el, spunând: Du-te și spală-te de șapte ori în Iordan, și carnea ta

își va reveni și vei fi curat.

¹¹ Dar Naaman s-a înfuriat și a plecat și a zis: Iată, eu gândeam: El va ieși negreșit la mine și va sta în picioare și va chema numele DOMNULUI Dumnezeului său și își va legăna mâna asupra locului și va vindeca pe cel lepros.

¹² Nu sunt Abana și Parpar, râurile Damascului, mai bune decât toate apele lui Israel? Nu aș putea să mă spăl în ele și să fiu curat? Astfel el s-a întors și a plecat în furie.

¹³ Și servitorii lui s-au apropiat și i-au vorbit și au spus: Tatăl meu, dacă profetul ți-ar fi cerut să faci vreun lucru mare, nu l-ai fi făcut? Cu cât mai mult atunci, când îți spune: Spală-te și fii curat?

¹⁴ Atunci el a coborât și s-a scufundat de șapte ori în Iordan, conform spusei omului lui Dumnezeu; și carnea lui s-a făcut din nou precum este carnea unui copilăș, și el a fost curat.

¹⁵ Și s-a întors la omul lui Dumnezeu, el și toată ceata lui, și a venit și a stat în picioare înaintea lui și a zis: Iată acum cunosc că nu este Dumnezeu pe tot pământul, decât în Israel; și acum, te rog, primește un dar de la servitorul tău.

¹⁶ Dar el a spus: Precum DOMNUL trăiește înaintea căruia stau în picioare, nu voi primi. Iar el l-a constrâns să ia; dar Elisei a refuzat.

¹⁷ Și Naaman a spus: Să nu se dea atunci, te rog, servitorului tău din pământul acesta povara a doi catâri? Pentru că servitorul tău nu va mai oferi de acum înainte nici ofrandă arsă, nici sacrificiu altor dumnezei, ci DOMNULUI.

¹⁸ În acest lucru DOMNUL să ierte pe servitorul tău: că atunci când stăpânul meu intră în casa lui Ri-

mon să se închine acolo și se sprijină de mâna mea și eu mă prosternez în casa lui Rimon: când mă prosternez eu însumi în casa lui Rimon, DOMNUL să ierte pe servitorul tău în acest lucru.

¹⁹ Iar el i-a spus: Du-te în pace. Astfel a plecat de la el o bucată de cale.

²⁰ Dar Ghehazi, servitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a spus: Iată, stăpânul meu a cruțat pe Naaman, acest sirian, neprimind din mâinile lui ceea ce a adus; precum DOMNUL trăiește, voi alerga după el și voi lua ceva de la el.

²¹ Astfel Ghehazi l-a urmat pe Naaman. Și, când Naaman l-a văzut alergând după el, a coborât din car să îl întâlnească și a spus: Este totul bine?

²² Iar el a zis: Totul este bine. Stăpânul meu m-a trimis, spunând: Iată, chiar acum au venit la mine din muntele Efraim, doi tineri dintre fiii profeților; dă-le, te rog, un talant de argint și două schimburi de haine.

²³ Și Naaman a spus: Binevoiește și ia doi talanți. Și l-a constrâns și a legat doi talanți de argint în doi saci, cu două schimburi de haine și le-a pus pe doi dintre servitorii săi; și ei le-au purtat înaintea lui.

²⁴ Și când a ajuns la turn, el le-a luat din mâna lor și le-a pus în casă; și a dat drumul oamenilor și ei au plecat.

²⁵ Dar el a intrat și a stat în picioare înaintea stăpânului său. Și Elisei i-a spus: De unde vii tu, Ghehazi? Iar el a zis: Servitorul tău nu a mers nicăieri.

²⁶ Iar el i-a spus: Nu a mers inima mea cu tine, când omul s-a întors din carul său să te întâlnească? Este un timp de primit argint și de primit haine, și

măslini și vii, și oi și boi, și robi și roabe?

²⁷ De aceea lepra lui Naaman se va lipi de tine și de sămânța ta pentru totdeauna. Iar el a ieșit lepros din prezența lui, alb ca zăpada.

6

¹ Și fiii profetilor i-au spus lui Elisei: Iată acum, locul în care locuim cu tine este prea strâmt pentru noi.

² Să mergem, te rugăm, la Iordan și să luăm de acolo fiecare om câte o bârnă și să ne facem acolo un loc unde să locuim. Iar el a răspuns: Duceți-vă.

³ Și unul a spus: Binevoiește, te rog, și mergi cu servitorii tăi. Iar el a răspuns: Voi merge.

⁴ Astfel el a mers cu ei. Și când au venit la Iordan au tăiat lemne.

⁵ Dar pe când unul doboră o bârnă, capul toporului a căzut în apă; și el a strigat și a spus: Vai, stăpâne! fiindcă era împrumutat.

⁶ Și omul lui Dumnezeu a spus: Unde a căzut? Iar el i-a arătat locul. Și el a tăiat un vreasc și l-a aruncat acolo și fierul a plutit.

⁷ De aceea el a zis: Ia-ți-l. Iar el și-a întins mâna și l-a luat.

⁸ Atunci împăratul Siriei s-a războit împotriva lui Israel și s-a sfătuit cu servitorii săi, spunând: În cutare și în cutare loc va fi tabăra mea.

⁹ Și omul lui Dumnezeu a trimis la împăratul lui Israel, spunând: Ia seama să nu treci prin acel loc, pentru că acolo au coborât siriienii.

¹⁰ Și împăratul lui Israel a trimis la locul despre care omul lui Dumnezeu îi spusese și îl avertizase și s-a salvat acolo, nu o dată, nici de două ori.

11 De aceea inima împăratului Siriei era foarte tulburată pentru acest lucru; și a chemat pe servitorii săi și le-a spus: Nu îmi veți arăta cine dintre noi este pentru împăratul lui Israel?

12 Și unul dintre servitorii lui a spus: Nimeni, domnul meu, împărate; ci Elisei profetul, care este în Israel, spune împăratului lui Israel cuvintele pe care tu le vorbești în camera ta de culcare.

13 Și el a spus: Mergeți și spionați unde este el, ca să trimit și să îl prind. Și i s-a spus, zicând: Iată, el este în Dotan.

14 De aceea a trimis el acolo cai și care și o mare oștire; și ei au venit noaptea și au încercuit cetatea.

15 Și când servitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat devreme și a ieșit, iată, o oștire încercuise cetatea deopotrivă cu cai și cu care. Și servitorul său i-a spus: Vai, stăpâne! Ce vom face?

16 Și el a răspuns: Nu te teme, pentru că aceia ce sunt cu noi sunt mai mulți decât aceia ce sunt cu ei.

17 Și Elisei s-a rugat și a spus: Doamne, te rog, deschide-i ochii pentru a vedea. Și DOMNUL a deschis ochii tânărului; și el a văzut; și, iată, muntele era plin de cai și de care de foc de jur împrejurul lui Elisei.

18 Și după ce au coborât la el, Elisei s-a rugat DOMNULUI și a spus: Lovește acest popor, te rog, cu orbire. Și el i-a lovit cu orbire conform cuvântului lui Elisei.

19 Și Elisei le-a spus: Nu aceasta este calea, nici cetatea nu este aceasta; urmați-mă, și vă voi duce la omul pe care îl căutați. Dar el i-a condus în Samaria.

20 Și s-a întâmplat, când au intrat în Samaria,

că Elisei a zis: DOAMNE, deschide ochii acestor oameni, ca să vadă. Și DOMNUL le-a deschis ochii și ei au văzut; și, iată, erau în mijlocul Samariei.

²¹ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Elisei, când i-a văzut: Părintele meu, să îi lovesc? Să îi lovesc?

²² Iar el a răspuns: Să nu îi lovești, vrei să lovești pe aceia pe care i-ai luat captivi cu sabia ta și cu arcul tău? Pune-le pâine și apă înainte, ca să mănânce și să bea și să meargă la stăpânul lor.

²³ Și a pregătit un ospăț mare pentru ei; și după ce au mâncat și au băut, i-a trimis și au mers la stăpânul lor. Astfel cetele înarmate ale Siriei nu au mai venit în țara lui Israel.

²⁴ Și s-a întâmplat după aceasta, că Ben-Hadad, împăratul Siriei, și-a adunat toată oștirea și s-a urcat și a asediat Samaria.

²⁵ Și era o mare foamete în Samaria; și, iată, au asediat-o, până când s-a vândut un cap de măgar pentru optzeci de arginți, și a patra parte a unui cab de găinaț de porumbel pentru cinci arginți.

²⁶ Și pe când împăratul lui Israel trecea pe zid, o femeie a strigat la el, spunând: Ajută-mă, domnul meu, împărate.

²⁷ Și el a spus: Dacă DOMNUL nu te ajută, de unde să te ajut eu? Din hambar, sau din teasc?

²⁸ Și împăratul i-a zis: Ce îți este? Și ea a răspuns: Această femeie mi-a spus: Dă pe fiul tău, ca să îl mâncăm astăzi și îl vom mânca pe fiul meu mâine.

²⁹ Astfel noi am fiert pe fiul meu și l-am mâncat; și i-am zis a doua zi: Dă pe fiul tău, ca să îl mâncăm, dar ea a ascuns pe fiul ei.

³⁰ Și s-a întâmplat, când împăratul a auzit cuvintele femeii, că și-a sfâșiat hainele; și trecea pe zid și

poporul privea și, iată, el avea pânză de sac pe interior, pe carnea lui.

³¹ Atunci el a spus: Dumnezeu să îmi facă astfel și încă mai mult, dacă va rămâne pe el în această zi capul lui Elisei, fiul lui Șafat.

³² Dar Elisei ședea în casa lui și bătrânii ședeau cu el; și împăratul a trimis un om înaintea sa; dar înainte ca mesagerul să vină la el, a spus bătrânilor: Vedeți cum acest fiu de ucigaș a trimis să îmi ia capul? Priviți, când mesagerul vine, închideți ușa și opriți-l la ușă; nu este sunetul picioarelor stăpânului său înapoia lui?

³³ Și în timp ce încă vorbea cu ei, iată, mesagerul a coborât la el; iar împăratul a spus: Iată, acest rău este de la DOMNUL; ce să mai aștept de la DOMNUL?

7

¹ Atunci Elisei a spus: Ascultați cuvântul DOMNULUI. Astfel spune DOMNUL: Mâine, pe timpul acesta, se va vinde o măsură de floarea făinii cu un șekel și două măsuri de orz cu un șekel, la poarta Samariei.

² Atunci un domn, pe mâna căruia împăratul se rezema, a răspuns omului lui Dumnezeu și a zis: Iată, dacă DOMNUL ar face ferestre în cer, ar putea să se împlină acest lucru? Iar el a spus: Iată, tu vei vedea aceasta cu ochii tăi, dar nu vei mânca din ea.

³ Și erau patru oameni leproși la intrarea porții; și ei au spus unul către altul: De ce să ședem aici până vom muri?

⁴ Dacă vom spune: Să intrăm în cetate, atunci foametea este în cetate și vom muri acolo; și dacă

ședem aici, murim de asemenea. Și acum veniți și să ne aruncăm în oștirea sirienilor; dacă ne lasă în viață, vom trăi; și dacă ne ucid, vom muri.

⁵ Și s-au ridicat în amurg, pentru a merge la tabăra sirienilor; și au venit la marginea taberei sirienilor; iată, nu era niciun om acolo.

⁶ Pentru că DOMNUL făcuse tabăra sirienilor să audă un zgomot de care și un zgomot de cai, zgomotul unei mari oștiri; și ei au spus unul către altul: Iată, împăratul lui Israel a angajat împotriva noastră pe împărații hitiților și pe împărații egiptenilor pentru a veni asupra noastră.

⁷ Și s-au ridicat și au fugit în amurg și și-au lăsat corturile lor și caii lor și măgarii lor, tabăra precum era, și au fugit să își scape viața.

⁸ Și când acești leproși au venit la marginea taberei, au intrat într-un cort și au mâncat și au băut și au luat de acolo argint și aur și haine și au mers și le-au ascuns; și au venit din nou și au intrat într-un alt cort și au luat de acolo, și au mers și au ascuns și pe acestea.

⁹ Atunci au spus unul către altul: Nu facem bine; aceasta este o zi de vești bune și noi tăcem, dacă rămânem până la lumina dimineții, vreo ticăloșie va veni asupra noastră; și acum veniți, să mergem și să spunem casei împăratului.

¹⁰ Astfel ei au venit și au strigat către portarul cetății; și le-au spus oamenilor cetății, zicând: Am ajuns la tabăra sirienilor și, iată, nu era nimeni acolo, nici voce de om, ci caii legați și măgarii legați și corturile precum erau.

¹¹ Iar el a chemat portarii; și ei au istorisit aceasta înăuntrul casei împăratului.

12 Și împăratul s-a ridicat noaptea și a spus servitorilor săi: Vă voi arăta acum ce ne-au făcut sirienii. Ei știu că noi suntem flămânzi; de aceea au ieșit din tabără pentru a se ascunde în câmp, spunând: Când ei ies din cetate, îi vom prinde vii și vom intra în cetate.

13 Și unul dintre servitorii lui a răspuns și a zis: Să ia cineva, te rog, cinci din caii rămași, care au rămas în cetate (iată, ei sunt ca toată mulțimea lui Israel care a rămas în ea: iată, spun, ei sunt ca toată mulțimea israeliților care este mistuită); și să îi trimitem și să vedem.

14 Ei au luat de aceea doi cai de la care; și împăratul a trimis după oștirea sirienilor, spunând: Mergeți și vedeți.

15 Și au mers după ei până la Iordan; și, iată, toată calea era plină de hainele și vasele pe care sirienii le aruncaseră în graba lor. Și mesagerii s-au întors și au spus împăratului.

16 Și poporul a ieșit și a prădat corturile sirienilor. Astfel o măsură de floarea făinii s-a vândut cu un șekel și două măsuri de orz pentru un șekel, conform cuvântului DOMNULUI.

17 Și împăratul a rânduit pe domnul pe mâna căruia s-a rezemat, să aibă sarcina porții; și poporul l-a călcat în picioare la poartă și el a murit, precum spusese omul lui Dumnezeu, care vorbise când coborâse împăratul la el.

18 Și s-a întâmplat precum omul lui Dumnezeu vorbise către împărat, spunând: Două măsuri de orz cu un șekel și o măsură de floarea făinii cu un șekel vor fi mâine pe timpul acesta la poarta Samariei.

19 Și acel domn răspunsese omului lui Dumnezeu

și zisese: Și, iată, dacă DOMNUL ar face ferestre în cer, ar putea fi acest lucru? Și el a spus: Iată, tu vei vedea aceasta cu ochii tăi, dar nu vei mânca din ea.

²⁰ Și astfel i s-a întâmplat, pentru că poporul l-a călcat în picioare la poartă și a murit.

8

¹ Atunci Elisei a vorbit femeii pe al cărui fiu îl înviase, spunând: Ridică-te și du-te, tu și casa ta, și locuiește temporar oriunde poți să locuiești temporar, pentru că DOMNUL a chemat o foamete; și aceasta va veni de asemenea asupra țării șapte ani.

² Și femeia s-a ridicat și a făcut după spusa omului lui Dumnezeu; și a mers ea și casa ei și a locuit temporar în țara filistenilor șapte ani.

³ Și s-a întâmplat, la sfârșitul celor șapte ani, că femeia s-a întors din țara filistenilor; și a ieșit să strige către împărat pentru casa ei și pentru pământul ei.

⁴ Și împăratul vorbea cu Ghehazi, servitorul omului lui Dumnezeu, zicând: Spune-mi, te rog, toate lucrurile mari pe care Elisei le-a făcut.

⁵ Și s-a întâmplat, pe când istorisea el împăratului cum înviase un trup mort la viață, că, iată, femeia, pe al cărei fiu îl înviase, a strigat către împărat pentru casa ei și pentru pământul ei. Și Ghehazi a spus: Domnul meu, împărate, aceasta este femeia și acesta este fiul ei pe care Elisei l-a înviat.

⁶ Și când împăratul a întrebat pe femeie, ea i-a istorisit. Astfel împăratul i-a rânduit un anumit ofițer, spunând: Întoarce-i tot ce era al ei și toate roadele pământului începând din ziua în care ea a părăsit țara, chiar până acum.

⁷ Și Elisei a venit la Damasc; și Ben-Hadad, împăratul Siriei, era bolnav; și i s-a spus, zicând: Omul lui Dumnezeu a venit aici.

⁸ Și împăratul i-a spus lui Hazael: Ia un dar în mâna ta și du-te, întâlnește-l pe omul lui Dumnezeu și întreabă-l pe DOMNUL prin el, zicând: Mă voi însănătoși de această boală?

⁹ Astfel Hazael a mers să îl întâlnească și a luat un dar în mâna sa din orice lucru bun al Damascului, o încărcătură de patruzeci de cămile; și a venit și a stat în picioare înaintea lui și a spus: Fiul tău, Ben-Hadad, împăratul Siriei, m-a trimis la tine, spunând: Mă voi însănătoși de această boală?

¹⁰ Și Elisei i-a spus: Du-te, spune-i: Cu adevărat te vei însănătoși; totuși DOMNUL mi-a arătat că el va muri negreșit.

¹¹ Și și-a îndreptat fața țintă spre el, până s-a rușinat; și omul lui Dumnezeu a plâns.

¹² Și Hazael a zis: De ce plânge domnul meu? Iar el a răspuns: Pentru că știu răul pe care îl vei face copiilor lui Israel: întăriturilor lor le vei pune foc și pe tinerii lor îi vei ucide cu sabia și vei zdrobi pe copiii lor și vei spinteca pe femeile lor însărcinate.

¹³ Și Hazael a zis: Dar ce, este servitorul tău un câine, ca să facă acest lucru mare? Și Elisei a răspuns: DOMNUL mi-a arătat că vei fi împărat peste Siria.

¹⁴ Și el a plecat de la Elisei și a venit la stăpânul său, care i-a zis: Ce ți-a spus Elisei? Iar el a răspuns: Mi-a zis că te vei însănătoși cu siguranță.

¹⁵ Și s-a întâmplat a doua zi, că a luat o pânză groasă și a înmuiat-o în apă și a întins-o peste fața lui și a murit; și Hazael a domnit în locul său.

16 Și în al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, Iosafat fiind atunci împărat peste Iuda, Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda, a început să domnească.

17 El era în vârstă de treizeci și doi de ani când a început să domnească; și a domnit opt ani la Ierusalim.

18 Și el a umblat în calea împăraților lui Israel, precum făcuse casa lui Ahab, pentru că fiica lui Ahab era soția lui; și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI.

19 Totuși DOMNUL nu a dorit să nimicească pe Iuda, datorită lui David, servitorul său, precum îi promisese că îi va da întotdeauna o lumină, lui și copiilor lui.

20 În zilele lui, Edomul s-a răzvrătit de sub mâna lui Iuda și și-au pus un împărat peste ei.

21 Astfel Ioram a trecut la Țair și toate carele au mers cu el; și s-a ridicat noaptea și i-a lovit pe edomiții care îl încercuiseră și pe căpeteniile carelor; și oamenii au fugit la corturile lor.

22 Totuși Edomul s-a răzvrătit de sub mâna lui Iuda până în ziua aceasta. Atunci Libna s-a răzvrătit în același timp.

23 Și restul faptelor lui Ioram și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

24 Și Ioram a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și Ahazia, fiul său, a domnit în locul său.

25 În al doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.

²⁶ Ahazia era în vârstă de douăzeci și doi de ani când a început să domnească; și a domnit un an la Ierusalim. Și numele mamei lui era Atalia, fiica lui Omri, împăratul lui Israel.

²⁷ Și el a umblat în calea casei lui Ahab și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum făcuse casa lui Ahab, pentru că el era ginerele casei lui Ahab.

²⁸ Și el a mers cu Ioram, fiul lui Ahab, la războiul împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, în Ramot-Galaad; și sirienii l-au rănit pe Ioram.

²⁹ Și împăratul Ioram s-a întors să se vindece în Izreel, de rănilile pe care i le făcuseră sirienii la Rama, când luptase împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Și Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, a coborât să îl vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, în Izreel, pentru că era bolnav.

9

¹ Și profetul Elisei a chemat pe unul dintre copiii profetilor și i-a spus: Încinge-ți coapsele și ia acest vas cu untdelemn în mâna ta și du-te în Ramot-Galaad;

² Și când ajungi acolo, uită-te acolo după Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși, și intră și fă-l să se ridice din mijlocul fraților săi și du-l în camera dinăuntru.

³ Atunci ia vasul cu untdelemn și toarnă-l pe capul său și zi: Astfel spune DOMNUL: Te-am uns împărat peste Israel. Apoi deschide ușa și fugi și nu întârzia.

⁴ Astfel tânărul, profetul tânăr, a mers la Ramot-Galaad.

⁵ Și după ce a intrat, iată, căpeteniile oștirii erau așezate, iar el a spus: Am o vorbă către tine, căpetenie. Și Iehu a zis: Către care dintre noi toți? Iar el a spus: Către tine, căpetenie.

⁶ Iar el s-a ridicat și a intrat în casă, și el a turnat untdelemnul pe capul lui și i-a zis: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Te-am uns împărat peste poporul DOMNULUI, peste Israel.

⁷ Și tu vei lovi casa lui Ahab, stăpânul tău, pentru a răzbuna sângele servitorilor mei, profeții, și sângele tuturor servitorilor DOMNULUI din mâna Izabelei.

⁸ Pentru că toată casa lui Ahab va pieri; și voi stârpi din Ahab pe cel care urinează la perete și pe cel închis și pe cel rămas în Israel;

⁹ Și voi face casa lui Ahab precum casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și precum casa lui Baașa, fiul lui Ahia.

¹⁰ Și câinii o vor mânca pe Izabela în moștenirea lui Izreel și nu va fi nimeni să o îngroape. Și el a deschis ușa și a fugit.

¹¹ Atunci Iehu a ieșit la servitorii domnului său; și unul i-a spus: Este totul bine? Pentru ce a venit acest nebun la tine? Și el le-a zis: Cunoașteți pe om și vorbirea lui.

¹² Iar ei au zis: Minciună, spune-ne acum. Iar el a zis: Așa și așa mi-a vorbit, spunând: Așa zice DOMNUL: Te-am uns împărat peste Israel.

¹³ Atunci s-au grăbit și și-au luat fiecare haina sa și le-au pus sub el la capătul de sus al treptelor, și au sunat din trâmbițe, spunând: Iehu este împărat.

¹⁴ Astfel Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nișși, a uneltit împotriva lui Ioram. (Și Ioram păzea Ramot-

Galaadul, el și tot Israelul, din cauza lui Hazael, împăratul Siriei.

¹⁵ Dar împăratul Ioram s-a întors să se vindece în Izreel de rănilile pe care i le făcuseră sirienii, când se lupta împotriva lui Hazael, împăratul Siriei.) Și Iehu a zis: Dacă este voia voastră, să nu lăsați pe nimeni să iasă sau să scape din cetate pentru a merge să spună aceasta în Izreel.

¹⁶ Astfel Iehu s-a urcat în car și a mers la Izreel, pentru că Ioram zăcea acolo. Și Ahazia, împăratul lui Iuda, coborâse să îl vadă pe Ioram.

¹⁷ Și acolo stătea în picioare un paznic pe turnul din Izreel și a văzut ceata lui Iehu pe când venea și a spus: Văd o ceată. Și Ioram a zis: Ia un călăreț și trimite-l să îi întâmpine și să spună: Este pace?

¹⁸ Astfel, a mers unul călare să îl întâmpine și a zis: Astfel spune împăratul: Este pace? Și Iehu a zis: Ce ai tu a face cu pacea? Treci înapoia mea. Și paznicul a spus, zicând: Mesagerul a mers la ei, dar nu se întoarce.

¹⁹ Atunci a trimis pe un al doilea călare, care a venit la ei și a zis: Astfel spune împăratul: Este pace? Și Iehu a răspuns: Ce ai tu a face cu pacea? Treci înapoia mea.

²⁰ Și paznicul a spus, zicând: El a mers la ei și nu se întoarce; și mânatul este ca mânatul lui Iehu, fiul lui Nișî, pentru că mână furios.

²¹ Și Ioram a spus: Pregătiți! Și carul său a fost pregătit. Și Ioram, împăratul lui Israel, și Ahazia, împăratul lui Iuda, au ieșit fiecare în carul său și au mers să întâmpine pe Iehu și l-au întâlnit la câmpul lui Nabot izreelitul.

²² Și s-a întâmpat, după ce Ioram l-a văzut pe

Iehu, că a zis: Este pace, Iehu? Iar el a răspuns: Ce pace, atât timp cât curviile mamei tale Izabela și vrăjitorii ei sunt atât de multe?

²³ Și Ioram și-a întors mâinile și a fugit și i-a spus lui Ahazia: Trădare, Ahazia.

²⁴ Și Iehu a încordat arcul cu toată tăria lui și l-a lovit pe Ioram între brațe și săgeata i-a trecut prin inimă iar el a căzut în carul său.

²⁵ Atunci Iehu i-a zis lui Bidcar, căpetenia sa: Ia-l și aruncă-l în bucata de pământ a lui Nabot izreelitul, pentru că, adu-ți aminte, când noi doi mânam împreună în urma lui Ahab, tatăl său, că DOMNUL a pus această povară asupra lui;

²⁶ Într-adevăr, am văzut ieri sângele lui Nabot și sângele fiilor săi, spune DOMNUL; și îți voi răsplăti în această bucată de pământ, spune DOMNUL. Acum de aceea, ridică-l și aruncă-l în această bucată de pământ, conform cuvântului DOMNULUI.

²⁷ Dar când Ahazia, împăratul lui Iuda, a văzut aceasta, a fugit pe calea casei din grădină. Și Iehu l-a urmărit și a zis: Loviți-l și pe el în car. Și l-au lovit la suișul spre Gur, care este lângă Ibleam. Și el a fugit la Meghido și a murit acolo.

²⁸ Și servitorii săi l-au dus într-un car la Ierusalim și l-au îngropat în mormântul său cu părinții săi în cetatea lui David.

²⁹ Și în al unsprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, Ahazia a început să domnească peste Iuda.

³⁰ Și după ce Iehu a venit în Izreel, Izabela a auzit de aceasta; și și-a vopsit fața și și-a împodobit capul și s-a uitat pe fereastră.

³¹ Și pe când Iehu intra pe poartă, ea a spus: A avut Zimri pace, cel care l-a ucis pe stăpânul său?

³² Și el și-a ridicat fața spre fereastră și a zis: Cine este de partea mea? Cine? Și s-au uitat la el doi sau trei fameni.

³³ Și el a spus: Aruncați-o jos. Astfel, ei au aruncat-o jos; și din sângele ei a fost stropit pe zid și pe cai; și el a călcat-o în picioare.

³⁴ Și după ce el a intrat, a mâncat și a băut și a spus: Duceți-vă, vedeți acum pe această femeie blestemată și îngropați-o, pentru că este fiică de împărat.

³⁵ Și au mers să o îngroape; dar nu au mai găsit din ea decât craniul și labele picioarelor și palmele mâinilor ei.

³⁶ De aceea s-au întors și i-au spus. Iar el a zis: Acesta este cuvântul DOMNULUI, pe care l-a vorbit prin servitorul său, Ilie tișbitul, spunând: Câinii vor mânca în moștenirea lui Izreel carnea Izabelei;

³⁷ Și trupul mort al Izabelei va fi ca balega pe fața câmpului în moștenirea lui Izreel; astfel încât ei nu vor putea spune: Aceasta este Izabela.

10

¹ Și Ahab avea șaptezeci de fii în Samaria. Și Iehu a scris scrisori și le-a trimis în Samaria la conducătorii din Izreel, la bătrâni și la cei ce crescuseră pe copiii lui Ahab, spunând:

² Și imediat ce această scrisoare ajunge la voi, văzând că fiii stăpânului vostru sunt cu voi și aveți cu voi care și cai și o cetate întărită și arme,

³ Alegeți pe cel mai bun și mai potrivit dintre fiii stăpânului vostru și puneți-l pe tronul tatălui său și luptați pentru casa stăpânului vostru.

⁴ Dar ei erau înfricoșați peste măsură și au spus: Iată, doi împărați nu au putut sta înaintea lui, cum atunci vom sta noi?

⁵ Și cel care era peste casă și cel care era peste cetate, bătrânii de asemenea și cei care i-au crescut pe copii, au trimis la Iehu, spunând: Noi suntem servitorii tăi și vom face orice ne vei porunci; nu vom face pe nimeni împărat; fă ce este bine în ochii tăi.

⁶ Și el le-a scris o scrisoare a doua oară, spunând: Dacă voi sunteți pentru mine și dacă veți da ascultare vocii mele, luați capetele oamenilor, ale fiilor stăpânului vostru, și veniți la mine în Izreel până mâine pe timpul acesta. Și fiii împăratului, fiind șaptezeci de persoane, erau cu marii bărbați ai cetății care îi crescuseră.

⁷ Și s-a întâmplat, după ce scrisoarea a venit la ei, că au luat pe fiii împăratului și au ucis șaptezeci de persoane și le-au pus capetele în coșuri și i le-au trimis la Izreel.

⁸ Și a venit un mesager și i-a spus, zicând: Au adus capetele fiilor împăratului. Iar el a spus: Puneți-le în două grămezi la intrarea porții până dimineață.

⁹ Și s-a întâmplat dimineața, că el a ieșit și a stat în picioare și a spus întregului popor: Voi sunteți dreți; iată, eu am uneltit împotriva stăpânului meu și l-am ucis; dar cine i-a ucis pe toți aceștia?

¹⁰ Să știți acum că nu va cădea la pământ nimic din cuvântul DOMNULUI, pe care DOMNUL l-a vorbit referitor la casa lui Ahab, pentru că DOMNUL a făcut ceea ce a vorbit prin servitorul său Ilie.

¹¹ Astfel Iehu a ucis pe toți câți rămăseseră din

casa lui Ahab în Izreel și pe toți marii bărbați ai lui și pe rudele lui și pe preoții lui, până când nu i-a lăsat nicio rămășiță.

¹² Și el s-a ridicat și a plecat și a venit la Samaria. Și pe drum, la tunzătoarea oilor,

¹³ Iehu s-a întâlnit cu frații lui Ahazia, împăratul lui Iuda, și a spus: Cine sunteți voi? Iar ei au răspuns: Noi suntem frații lui Ahazia; și coborâm să salutăm pe copiii împăratului și pe copiii împărătesei.

¹⁴ Și el a spus: Prindeți-i vii. Și i-au prins vii și i-au ucis la groapa tunzătorii oilor, patruzeci și doi de oameni; nu au lăsat pe niciunul dintre ei.

¹⁵ Și după ce a plecat de acolo, a găsit pe Ionadab, fiul lui Recab, venind să îl întâlnească; și l-a salutat și i-a spus: Este inima ta dreaptă, precum inima mea este cu inima ta? Și Ionadab a răspuns: Este. Dacă este, dă-mi mâna ta. Și i-a dat mâna; și l-a luat la el în car.

¹⁶ Și el a spus: Vino cu mine și vei vedea zelul meu pentru DOMNUL. Astfel ei l-au făcut să meargă în carul său.

¹⁷ Și după ce a venit la Samaria, a ucis pe toți cei rămași lui Ahab în Samaria, până l-a nimicit, conform spusei DOMNULUI, pe care o vorbise lui Ilie.

¹⁸ Și Iehu a adunat tot poporul și le-a zis: Ahab a servit puțin lui Baal; dar Iehu îi va servi mult.

¹⁹ Și acum, chemați-mi pe toți profeții lui Baal, pe toți servitorii lui și pe toți preoții lui; să nu lipsească nimeni, pentru că am un mare sacrificiu de făcut lui Baal; oricine va lipsi nu va mai trăi. Dar Iehu a făcut aceasta cu viclenie, pentru a-i nimici

pe închinătorii lui Baal.

²⁰ Și Iehu a spus: Proclamați o adunare solemnă pentru Baal. Și ei au proclamat-o.

²¹ Și Iehu a trimis în tot Israelul; și toți închinătorii lui Baal au venit, astfel încât nu a rămas niciun om care să nu fi venit. Și au intrat în casa lui Baal; și casa lui Baal era plină de la un capăt până la altul.

²² Și el a spus celui care era peste veștminte: Adu veștminte pentru toți închinătorii lui Baal. Iar el le-a adus veștminte.

²³ Și Iehu și Ionadab, fiul lui Recab, au intrat în casa lui Baal, și Iehu a spus închinătorilor lui Baal: Cercetați și vedeți să nu fie aici cu voi niciunul dintre servitorii DOMNULUI, ci numai închinătorii lui Baal.

²⁴ Și după ce au intrat să ofere sacrificii și ofrande arse, Iehu a rânduit afară optzeci de oameni și a spus: Cine lasă pe vreunul dintre oamenii pe care i-am adus în mâinile voastre să scape, viața sa va fi pentru viața lui.

²⁵ Și s-a întâmplat, cum au terminat de oferit ofranda arsă, că Iehu a spus gardei și căpeteniilor: Intrați și ucideți-i, să nu iasă nimeni. Și ei i-au lovit cu ascuțișul sabiei; și garda și căpeteniile i-au aruncat afară și au mers la cetatea casei lui Baal.

²⁶ Și au scos chipurile din casa lui Baal și le-au ars.

²⁷ Și au dărâmat chipul lui Baal și au dărâmat casa lui Baal și au făcut-o casă de hazna până în această zi.

²⁸ Astfel Iehu a nimicit pe Baal din Israel.

²⁹ Totuși Iehu nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să

păcătuiască: de la vițeei de aur care erau în Betel și care erau în Dan.

³⁰ Și DOMNUL i-a spus lui Iehu: Pentru că ai împlinit bine ceea ce este drept în ochii mei și ai făcut casei lui Ahab conform cu tot ce era în inima mea, copiii tăi până la a patra generație vor ședea pe tronul lui Israel.

³¹ Dar Iehu nu a fost atent să umble în legea DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel cu toată inima sa, fiindcă nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

³² În acele zile, DOMNUL a început să scurteze din Israel; și Hazael i-a lovit în toate ținuturile lui Israel;

³³ De la Iordan spre est, toată țara Galaadului, pe gadiți și pe rubeniți și pe manasiți, de la Aroer, care este lângă râul Arnon, și Galaadul și Basanul.

³⁴ Și restul faptelor lui Iehu și tot ce a făcut și toată puterea lui, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

³⁵ Și Iehu a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria. Și Ioahaz, fiul său, a domnit în locul său.

³⁶ Și timpul cât a domnit Iehu peste Israel în Samaria a fost douăzeci și opt de ani.

11

¹ Și când Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei a murit, s-a ridicat și a nimicit toată sămânța împărătească.

² Dar Ioșeba, fiica împăratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a furat din mijlocul fiilor uciși ai împăratului; și l-au ascuns

dinaintea Ataliei, pe el și pe doica lui în camera de culcare, astfel încât el nu a fost ucis.

³ Și el a fost ascuns cu ea în casa DOMNULUI șase ani. Și Atalia a domnit peste țară.

⁴ Și, în al șaptelea an Iehoiada a trimis și a luat pe conducătorii peste o sută, cu căpeteniile gărzii și i-a adus la el în casa DOMNULUI și a făcut un legământ cu ei și i-a pus să jure în casa DOMNULUI și le-a arătat pe fiul împăratului.

⁵ Și le-a poruncit, spunând: Acesta este lucrul pe care să îl faceți: O treime din voi care intră în sabat să facă de gardă la casa împărătească;

⁶ Și o treime să fie la poarta Sur; și o treime la poarta din spatele gărzii; astfel să faceți de gardă la casa, pentru apărarea ei.

⁷ Și cele două părți dintre voi toți care ies în sabat, ei să facă de gardă la casa DOMNULUI lângă împărat.

⁸ Și să înconjurați pe împărat de jur împrejur, fiecare bărbat cu armele sale în mână; și cel care se apropie de rânduri să fie omorât; și voi să fiți cu împăratul când iese și când intră.

⁹ Și căpeteniile peste o sută au făcut conform cu toate lucrurile pe care preotul Iehoiada le poruncise; și ei și-au luat fiecare oamenii lui care urmau să intre în sabat, cu cei care urmau să iasă în sabat și au venit la preotul Iehoiada.

¹⁰ Și preotul le-a dat căpeteniilor peste o sută sulile și scuturile împăratului David, care erau în templul DOMNULUI.

¹¹ Și garda a stat în picioare, fiecare bărbat cu armele sale în mână, de jur împrejurul împăratului, de la colțul drept al templului până la colțul stâng

al templului, de-a lungul altarului și al templului.

¹² Și el a scos pe fiul împăratului și i-a pus coroana și i-a dat mărturia; și l-au făcut împărat și l-au uns; și au bătut din palme și au zis: Trăiască împăratul.

¹³ Și când Atalia a auzit zgomotul gărzii și al poporului, a venit la popor în templul DOMNULUI.

¹⁴ Și când s-a uitat, iată, împăratul stătea în picioare lângă stâlp, precum era obiceiul, și prinții și trâmbițașii lângă împărat și tot poporul țării se bucura și suna din trâmbițe; și Atalia și-a sfâșiat hainele și a strigat: Trădare, trădare.

¹⁵ Dar preotul Iehoiada a poruncit căpeteniilor peste o sută și ofițerilor oștirii și le-a spus: Scoateți-o din rânduri; și pe cel care o urmează să îl ucideți cu sabia. Pentru că preotul spusese: Să nu fie ucisă în casa DOMNULUI.

¹⁶ Și au pus mâinile pe ea; și ea a mers pe calea pe care intră caii în casa împăratului; și acolo a fost ucisă.

¹⁷ Și Iehoiada a făcut un legământ între DOMNUL și împărat și popor, că vor fi poporul DOMNULUI; de asemenea între împărat și popor.

¹⁸ Și tot poporul țării a intrat în casa lui Baal și au dărâmat-o; altarele lui și chipurile lui le-au spart în bucăți și l-au ucis pe Matan, preotul lui Baal, înaintea altarelor. Și preotul a rânduit ofițeri peste casa DOMNULUI.

¹⁹ Și a luat pe conducătorii peste o sută și pe căpetenii și garda și tot poporul țării; și l-au coborât pe împărat de la casa DOMNULUI și au venit pe calea porții gărzii casei împăratului. Și el a șezut pe tronul împăraților.

²⁰ Și tot poporul țării s-a bucurat și cetatea era

liniștită; și pe Atalia o ucisese ră cu sabia lângă casa împăratului.

²¹ Ioas era în vârstă de șapte ani când a început să domnească.

12

¹ În anul al șaptelea al lui Iehu, Ioas a început să domnească; și el a domnit patruzeci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Ţibia, din Beer-Şeba.

² Și Ioas a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI în toate zilele în care l-a instruit Iehoiada preotul.

³ Dar înălțimile nu au fost îndepărtate; poporul încă sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi.

⁴ Și Ioas a spus preoților: Toți banii lucrurilor dedicate care se aduc în casa DOMNULUI, banii fiecăruia care trece numărătoarea, banii pe care fiecare om îi hotărăște și toți banii care sunt puși pe inima vreunui om să îi aducă în casa DOMNULUI,

⁵ Să îi ia preoții la ei, fiecare om de la cunoscutul său; și ei să repare spărturile casei, oriunde vreo spărtură va fi găsită.

⁶ Dar a fost astfel, că în anul al douăzeci și treilea al împăratului Ioas, preoții nu reparaseră spărturile casei.

⁷ Atunci împăratul Ioas a chemat pe Iehoiada preotul și pe ceilalți preoți și le-a spus: De ce nu ați reparat spărturile casei? De aceea, să nu mai primiți banii de la cunoscuții voștri, ci să îi dați pentru spărturile casei.

⁸ Și preoții au consimțit să nu mai primească bani de la popor, nici să repare spărturile casei.

⁹ Dar preotul Iehoiada a luat o ladă și a făcut o gaură în capacul ei și a pus-o lângă altar, pe partea dreaptă cum cineva intră în casa DOMNULUI; și preoții care păzeau ușa puneau în ea toți banii care erau aduși în casa DOMNULUI.

¹⁰ Și a fost astfel, când ei au văzut că erau mulți bani în ladă, că scribul împăratului și marele preot se urcau și puneau în pungi și cântăreau banii care erau găsiți în casa DOMNULUI.

¹¹ Și dădeau banii, cântăriți fiind, în mâinile aceluia care făceau lucrarea, care aveau supravegherea casei DOMNULUI; și ei îi împărțeau tâmplarilor și constructorilor care lucrau la casa DOMNULUI,

¹² Și pietrarilor și cioplitorilor în piatră și pentru a cumpăra lemnărie și piatră cioplită, pentru a repara spărturile casei DOMNULUI și pentru tot ce era pus pentru casă pentru a o repara.

¹³ Totuși, nu s-au făcut pentru casa DOMNULUI vase de argint, mucări, oale, trâmbițe, nici vase de aur sau vase de argint din banii care erau aduși în casa DOMNULUI;

¹⁴ Ci îi dădeau lucrătorilor și reparau cu aceștia casa DOMNULUI.

¹⁵ Mai mult, nu socoteau cu oamenii, în mâna cărora ei dădeau banii pentru a fi dați lucrătorilor, pentru că se purtau cu credincioșie.

¹⁶ Banii pentru fărădelege și banii pentru păcat nu erau aduși în casa DOMNULUI, erau ai preoților.

¹⁷ Atunci Hazael, împăratul Siriei, s-a urcat și a luptat împotriva Gatului și l-a luat; și Hazael și-a îndreptat fața să se urce împotriva Ierusalimului.

¹⁸ Și Ioas, împăratul lui Iuda, a luat toate lucrurile

sfințite pe care Iosafat, Ioram și Ahazia, părinții săi, împărații lui Iuda, le dedicaseră și lucrurile pe care le sfințise el însuși și tot aurul care se găsea în tezaurele casei DOMNULUI și în casa împăratului și le-a trimis lui Hazael, împăratul Siriei; iar el a plecat de la Ierusalim.

¹⁹ Și restul faptelor lui Ioas și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

²⁰ Și servitorii lui s-au ridicat și au uneltit și l-au ucis pe Ioas în casa Milo, care coboară la Sila.

²¹ Fiindcă Iozacar, fiul lui Șimeat, și Iozabad, fiul lui Șomer, servitorii săi, l-au lovit și el a murit; și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și Amația, fiul său, a domnit în locul său.

13

¹ În anul al douăzeci și treilea al lui Ioas, fiul lui Ahazia, împăratul lui Iuda, Ioahaz, fiul lui Iehu, a început să domnească peste Israel, în Samaria, și a domnit șaptesprezece ani.

² Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI și a urmat păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască; nu s-a depărtat de ele.

³ Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel, și el i-a dat în mâna lui Hazael, împăratul Siriei, și în mâna lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, în toate zilele lor.

⁴ Și Ioahaz a implorat pe DOMNUL și DOMNUL i-a dat ascultare, pentru că a văzut oprimarea lui Israel, pentru că împăratul Siriei îi oprima.

⁵ (Și DOMNUL a dat lui Israel un salvator, astfel încât ei au ieșit de sub mâna sirienilor; și copiii lui Israel au locuit în corturile lor ca înainte.

⁶ Totuși, ei nu s-au depărtat de păcatele casei lui Ieroboam, care a făcut pe Israel să păcătuiască: ci au umblat în ele; și de asemenea dumbrava Astarteei a rămas în Samaria.)

⁷ Nici nu i-a lăsat din popor lui Ioahaz decât cincizeci de călăreți și zece care și zece mii de pedestri, pentru că împăratul Siriei îi nimicise și îi făcuse ca țărâna prin vânturare.

⁸ Și restul faptelor lui Ioahaz și tot ce a făcut și puterea lui, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

⁹ Și Ioahaz a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria; și Ioas, fiul său, a domnit în locul său.

¹⁰ În anul al treizeci și șaptelea al lui Ioas, împăratul lui Iuda, Ioas, fiul lui Ioahaz, a început să domnească peste Israel în Samaria; și a domnit șaisprezece ani.

¹¹ Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat de toate păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască, ci a umblat în ele.

¹² Și restul faptelor lui Ioas și tot ce a făcut și puterea lui, cu care s-a luptat împotriva lui Amația, împăratul lui Iuda, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

¹³ Și Ioas a adormit cu părinții săi și Ieroboam a șezut pe tronul său; și Ioas a fost îngropat în Samaria cu împărații lui Israel.

¹⁴ Și Elisei se îmbolnăvise de boala lui de care a murit. Și Ioas, împăratul lui Israel, a coborât la el și

a plâns pe fața lui și a spus: O, tatăl meu, tatăl meu, carul lui Israel și călăreții lui.

¹⁵ Și Elisei i-a zis: Ia un arc și săgeți. Iar el a luat un arc și săgeți.

¹⁶ Și a spus împăratului lui Israel: Pune-ți mâna pe arc. Și el și-a pus mâna pe el; și Elisei și-a pus mâinile sale pe mâinile împăratului.

¹⁷ Și a spus: Deschide fereastra dinspre est. Și el a deschis-o. Atunci Elisei a zis: Trage. Și el a tras. Iar el a spus: Săgeata eliberării DOMNULUI și săgeata eliberării de Siria, fiindcă vei lovi pe sirieni în Afec, până îi vei mistui.

¹⁸ Și a spus: Ia săgețile. Iar el le-a luat. Și a zis împăratului lui Israel: Lovește în pământ. Și a lovit de trei ori și s-a oprit.

¹⁹ Și omul lui Dumnezeu s-a înfuriat pe el și a spus: Trebuia să fi lovit de cinci sau de șase ori; atunci ai fi lovit Siria până ai fi nimicir-o; dar acum vei lovi Siria doar de trei ori.

²⁰ Și Elisei a murit și l-au îngropat. Și cetele moabiților au invadat țara la începutul anului.

²¹ Și s-a întâmplat, pe când ei îngropau un om că, iată, au văzut o ceată; și l-au aruncat pe om în mormântul lui Elisei; și după ce omul a coborât și s-a atins de oasele lui Elisei, a trăit și a stat în picioare.

²² Dar Hazael, împăratul Siriei, a oprimat pe Israel în toate zilele lui Ioahaz.

²³ Și DOMNUL a fost cu har către ei și a avut milă de ei și a luat cunoștință de ei, datorită legământului său cu Avraam, Isaac și Iacob, și nu a dorit să îi nimicească, nici nu i-a aruncat de la fața sa până acum.

²⁴ Astfel Hazael, împăratul Siriei, a murit; și Ben-Hadad, fiul său, a domnit în locul lui.

²⁵ Și Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat din nou din mâna lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cetățile, pe care le luase el din mâna lui Ioahaz, tatăl său, cu război. De trei ori l-a bătut Ioas și a luat înapoi cetățile lui Israel.

14

¹ În anul al doilea al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, a domnit Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda.

² El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Ioadan a Ierusalimului.

³ Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, totuși nu ca David, tatăl său; a făcut conform cu toate lucrurile pe care Ioas, tatăl său, le-a făcut.

⁴ Totuși înălțimile nu au fost îndepărtate, căci încă poporul sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi.

⁵ Și s-a întâmplat, cum s-a întărit împărăția în mâna lui, că a ucis pe servitorii lui care îl uciseseră pe tatăl său, împăratul.

⁶ Dar pe copiii ucigașilor nu i-a ucis; conform cu ce este scris în cartea legii lui Moise, în care DOMNUL a poruncit, spunând: Părinții să nu fie dați la moarte pentru copii, nici copiii să nu fie dați la moarte pentru părinți; ci fiecare om să fie dat la moarte pentru propriul său păcat.

⁷ El a lovit zece mii din Edom în valea sării, și a luat Sela cu război și i-a pus numele Iocteel până în

această zi.

⁸ Atunci Amația a trimis mesageri la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel, spunând: Vino să ne privim unul pe altul în față.

⁹ Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis la Amația, împăratul lui Iuda, spunând: Ciulinul care este în Liban a trimis la cedrul care era în Liban, spunând: Dă pe fiica ta de soție fiului meu; și a trecut o fiară sălbatică, ce este în Liban, și a călcat în picioare ciulinul.

¹⁰ În adevăr, tu ai lovit pe Edom și inima ta te-a înălțat; fălește-te cu aceasta și rămâi acasă, fiindcă de ce să te amesteci spre vătămarea ta, ca să cazi, tu, și Iuda cu tine?

¹¹ Dar Amația a refuzat să asculte. De aceea, Ioas, împăratul lui Israel, s-a urcat; și el și Amația, împăratul lui Iuda, s-au privit unul pe altul în față la Bet-Şemeş, care aparține de Iuda.

¹² Și Iuda a fost pus la ce este mai rău înaintea lui Israel și au fugit fiecare om la corturile lor.

¹³ Și Ioas, împăratul lui Israel, l-a luat pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia, la Bet-Şemeş și a venit la Ierusalim și a dărâmat zidul Ierusalimului de la poarta lui Efraim până la poarta colțului, patru sute de coți.

¹⁴ Și a luat tot aurul și argintul și toate vasele care s-au găsit în casa DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și ostateci și s-a întors în Samaria.

¹⁵ Și restul faptelor lui Ioas pe care le-a făcut și puterea lui și cum s-a luptat cu Amația, împăratul lui Iuda, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

¹⁶ Și Ioas a adormit cu părinții săi și a fost îngropat

în Samaria cu împărații lui Israel; și Ieroboam, fiul său, a domnit în locul său.

17 Și Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, cincisprezece ani.

18 Și restul faptelor lui Amația, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

19 Și ei au uneltit împotriva lui în Ierusalim; și el a fugit la Lachis; dar ei au trimis după el la Lachis și l-au ucis acolo.

20 Și l-au adus pe cai; și a fost îngropat la Ierusalim cu părinții săi în cetatea lui David.

21 Și tot poporul lui Iuda l-a luat pe Azaria, care era în vârstă de șaisprezece ani și l-a făcut împărat în locul tatălui său, Amația.

22 El a zidit Elatul și l-a înapoiat lui Iuda, după ce împăratul a adormit cu părinții săi.

23 În anul al cincisprezecelea al lui Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel, a început să domnească în Samaria; și a domnit patruzeci și unu de ani.

24 Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat de toate păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

25 El a înapoiat ținutul lui Israel de la intrarea Hamatului până la marea câmpiei, conform cuvântului DOMNULUI Dumnezeu lui Israel, pe care îl vorbise prin mâna servitorului său Iona, fiul lui Amitai, profetul, care era din Gat-Hefer.

26 Pentru că DOMNUL a văzut nenorocirea lui Israel, că aceasta era foarte amară, căci nu era nimeni închis, nici rămas, nici vreun ajutor pentru Israel.

27 Și DOMNUL nu spusese că va șterge numele lui Israel de sub cer; ci i-a salvat prin mâna lui Ieroboam, fiul lui Ioas.

28 Și restul faptelor lui Ieroboam și tot ce a făcut și puterea lui, cum s-a războit și cum a luat înapoi Damascul și Hamatul, care aparțineau lui Iuda, pentru Israel, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

29 Și Ieroboam a adormit cu părinții săi, cu împărații lui Israel; și Zaharia, fiul său, a domnit în locul lui.

15

1 În anul al douăzeci și șaptelea al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început Azaria, fiul lui Amația, împăratul lui Iuda, să domnească.

2 El era în vârstă de șaisprezece ani când a început să domnească și a domnit cincizeci și doi de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Iecolia a Ierusalimului.

3 Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce tatăl său, Amația, făcuse;

4 În afară de aceea că înălțimile nu au fost îndepărtate; poporul încă sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi.

5 Și DOMNUL a lovit pe împărat, astfel încât a fost lepros până în ziua morții lui și a locuit într-o casă separată. Și Iotam, fiul împăratului, era peste casă, judecând poporul țării.

6 Și restul faptelor lui Azaria și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

⁷ Astfel, Azaria a adormit cu părinții săi; și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și Iotam, fiul său, a domnit în locul său.

⁸ În anul al treizeci și optulea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a domnit Zaharia, fiul lui Ieroboam, peste Israel, în Samaria, șase luni.

⁹ Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum făcuseră părinții lui; el nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

¹⁰ Și Şalum, fiul lui Iabeș, a uneltit împotriva lui și l-a lovit în fața poporului și l-a ucis și a domnit în locul său.

¹¹ Și restul faptelor lui Zaharia, iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.

¹² Acesta a fost cuvântul DOMNULUI pe care l-a vorbit lui Iehu, spunând: Fiii tăi vor șede pe tronul lui Israel până la a patra generație. Și astfel s-a întâmplat.

¹³ Şalum, fiul lui Iabeș, a început să domnească în anul al treizeci și nouălea al lui Ozia, împăratul lui Iuda; și a domnit o lună întregă în Samaria.

¹⁴ Fiindcă Menahem, fiul lui Gadi, s-a urcat de la Tirța și a venit la Samaria și l-a lovit pe Şalum, fiul lui Iabeș, în Samaria, și l-a ucis și a domnit în locul său.

¹⁵ Și restul faptelor lui Şalum și uneltirea lui, iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.

¹⁶ Atunci Menahem a lovit Tifsahul și pe toți cei care erau în el și ținuturile lui de la Tirța; deoarece ei nu i-au deschis, de aceea l-a lovit, și pe toate femeile din ținut, care erau însărcinate, le-a spintecat.

17 În anul al treizeci și nouălea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească Menahem, fiul lui Gadi, peste Israel; și a domnit zece ani în Samaria.

18 Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat în toate zilele lui de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

19 Și Pul, împăratul Asiriei, a venit asupra țării: și Menahem i-a dat lui Pul o mie de talanți de argint, ca mâna lui să fie cu el pentru a întări împărăția în mâna sa.

20 Și Menahem a luat banii din Israel, de la toți cei puternici în bogăție, de la fiecare bărbat cincizeci de șekeli de argint, pentru a da împăratului Asiriei. Astfel împăratul Asiriei s-a întors și nu a stat acolo în țară.

21 Și restul faptelor lui Menahem și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

22 Și Menahem a adormit cu părinții săi; și Pecahia, fiul său, a domnit în locul său.

23 În anul al cincizecilea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, Pecahia, fiul lui Menahem, a început să domnească peste Israel, în Samaria, și a domnit doi ani.

24 Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

25 Dar Pecah, fiul lui Remalia, o căpetenie a sa, a uneltit împotriva sa și l-a lovit în Samaria, în palatul casei împărătești, cu Argob și Arie și cu el cincizeci de bărbați dintre galaadiți; și l-a ucis și a domnit în

locul său.

²⁶ Și restul faptelor lui Pecahia și tot ce a făcut, iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.

²⁷ În anul al cincizeci și doilea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, Pecah, fiul lui Remalia, a început să domnească peste Israel, în Samaria, și a domnit douăzeci de ani.

²⁸ Și a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI; nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

²⁹ În zilele lui Pecah, împăratul lui Israel, a venit Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a luat Iionul și Abel-Bet-Maaca și Ianoahul și Chedeșul și Hațorul și Galaadul și Galileea, toată țara lui Neftali, și i-a dus captivi în Asiria.

³⁰ Și Osea, fiul lui Ela, a uneltit împotriva lui Pecah, fiul lui Remalia, și l-a lovit și l-a ucis și a domnit în locul său, în anul al douăzecilea al lui Iotam, fiul lui Ozia.

³¹ Și restul faptelor lui Pecah și tot ce a făcut, iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.

³² În anul al doilea al lui Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, a început Iotam, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda, să domnească.

³³ El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Ierușa, fiica lui Țadoc.

³⁴ Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI; a făcut conform cu tot ceea ce tatăl său, Ozia, făcuse.

³⁵ Totuși, înălțimile nu au fost îndepărtate; poporul încă sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi. El a zidit poarta de sus a casei DOMNULUI.

³⁶ Și restul faptelor lui Iotam și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

³⁷ În acele zile, DOMNUL a început să trimită asupra lui Iuda pe Rețin, împăratul Siriei, și pe Pecah, fiul lui Remalia.

³⁸ Și Iotam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tatăl său; și Ahaz, fiul său, a domnit în locul său.

16

¹ În anul al șaptesprezecelea al lui Pecah, fiul lui Remalia, a început să domnească Ahaz, fiul lui Iotam, împăratul lui Iuda.

² Ahaz era în vârstă de douăzeci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim și nu a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeuul său, precum David, tatăl său.

³ Ci a umblat în calea împăraților lui Israel, da, și a trecut pe fiul său prin foc, conform urâciunilor păgânilor, pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel.

⁴ Și el a sacrificat și a ars tămâie pe înălțimi și pe dealuri și sub fiecare copac verde.

⁵ Atunci Rețin, împăratul Siriei, și Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s-au urcat la Ierusalim pentru a se război; și au asediat pe Ahaz, dar nu au putut să îl învingă.

⁶ În timpul acela Rețin, împăratul Siriei, a luat înapoi Elatul pentru Siria și i-a alungat pe iudeii din Elat; și sirienii au venit la Elat și au locuit acolo până în această zi.

⁷ Astfel, Ahaz a trimis mesageri la Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, spunând: Eu sunt servitorul tău și fiul tău, urcă și salvează-mă din mâna împăratului Siriei și din mâna împăratului lui Israel, care s-au ridicat împotriva mea.

⁸ Și Ahaz a luat argintul și aurul care s-a găsit în casa DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și le-a trimis ca dar împăratului Asiriei.

⁹ Și împăratul Asiriei i-a dat ascultare, căci împăratul Asiriei s-a urcat împotriva Damascului și l-a luat și i-a dus pe locuitorii lui captivi la Chir și l-a ucis pe Rețin.

¹⁰ Și împăratul Ahaz a mers la Damasc să îl întâlnească Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a văzut un altar care era la Damasc; și împăratul Ahaz a trimis preotului Urie forma altarului și modelul lui, conform cu toată măiestria lui.

¹¹ Și preotul Urie a zidit un altar conform cu toate câte împăratul Ahaz trimisese din Damasc; astfel preotul Urie l-a făcut până a venit împăratul Ahaz de la Damasc.

¹² Și când împăratul a venit de la Damasc, împăratul a văzut altarul; și împăratul s-a apropiat de altar și a oferit pe el.

¹³ Și a ars ofranda sa arsă și darul său de mâncare și a turnat darul său de băutură și a stropit sângele ofrandelor sale de pace pe altar.

¹⁴ Și a adus de asemenea altarul de aramă, care era înaintea DOMNULUI, din fața casei, dintre altar

și casa DOMNULUI, și l-a pus pe partea de nord a altarului.

¹⁵ Și împăratul Ahaz a poruncit preotului Urie, spunând: Pe altarul cel mare să arzi ofranda arsă de dimineață și darul de mâncare de seară și sacrificiul ars al împăratului și darul său de mâncare, cu ofranda arsă a întregului popor al țării și darul său de mâncare și darurile sale de băutură; și să stropești pe el tot sângele ofrandei arse și tot sângele sacrificiului; și altarul de aramă să fie pentru mine pentru a cere sfat prin el.

¹⁶ Astfel a făcut preotul Urie conform cu toate câte împăratul Ahaz i-a poruncit.

¹⁷ Și împăratul Ahaz a tăiat marginile bazelor și a îndepărtat lighenele de pe ele și a luat jos marea de pe boii de aramă care erau dedesubtul ei și a pus-o pe un pavaj de pietre.

¹⁸ Și porticul pentru sabat, pe care îl construiseră în casă, și intrarea împăratului de afară, le-a abătut de la casa DOMNULUI din cauza împăratului Asiriei.

¹⁹ Și restul faptelor lui Ahaz pe care le-a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

²⁰ Și Ahaz a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și Ezechia, fiul său, a domnit în locul său.

17

¹ În al doisprezecelea an al lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a început Osea, fiul lui Ela, să domnească în Samaria peste Israel; și a domnit nouă ani.

² Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, dar nu ca împărații lui Israel care fuseseră înaintea lui.

³ Împotriva lui s-a urcat Salmanasar, împăratul Asiriei; și Osea a devenit servitorul lui și i-a dăruit daruri.

⁴ Și împăratul Asiriei a aflat de o uneltire a lui Osea, pentru că trimisese mesageri la So, împăratul Egiptului, și nu adusese niciun dar împăratului Asiriei, precum făcuse an de an; de aceea împăratul Asiriei l-a închis și l-a legat în închisoare.

⁵ Atunci împăratul Asiriei a venit în toată țara și s-a urcat la Samaria și a asediat-o trei ani.

⁶ În anul al nouălea al lui Osea, împăratul Asiriei a luat Samaria și a dus pe Israel în Asiria, și i-a pus în Halah și în Habor lângă râul Gozan și în cetățile mezilor.

⁷ Și a fost astfel, deoarece copiii lui Israel păcătuiseră împotriva DOMNULUI Dumnezeu lor, care îi scosese din țara Egiptului, de sub mâna lui Faraon împăratul Egiptului, și s-au temut de alți dumnezei,

⁸ Și au umblat în statutele păgânilor, pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel, și în ale împăraților lui Israel, pe care ei le făcuseră.

⁹ Și copiii lui Israel au făcut în ascuns acele lucruri care nu erau drepte, împotriva DOMNULUI Dumnezeu lor, și și-au zidit înălțimi în toate cetățile lor, de la turnul paznicilor până la cetatea întărită.

¹⁰ Și și-au înălțat chipuri și dumbrăvi pe fiecare deal înalt și sub fiecare copac verde;

¹¹ Și acolo au ars tămâie pe toate înălțimile, precum au făcut păgânii pe care DOMNUL îi

îndepărtase dinaintea lor; și au lucrat lucruri stricate pentru a-l provoca pe DOMNUL la mânie;

¹² Fiindcă au servit idolilor, despre care DOMNUL le spusese: Să nu faceți acest lucru.

¹³ Totuși, DOMNUL a mărturisit împotriva lui Israel și împotriva lui Iuda prin toți profeții și prin toți văzătorii, spunând: Întoarceți-vă de la căile voastre rele și țineți poruncile mele și statutele mele, conform cu toată legea pe care am poruncit-o părinților voștri și pe care v-am trimis-o prin servitorii mei, profeții.

¹⁴ Cu toate acestea ei au refuzat să asculte și și-au împietrit gâturile, ca gâtul părinților lor, care nu au crezut în DOMNUL Dumnezeu lor.

¹⁵ Și au respins statutele lui și legământul lui pe care îl făcuse cu părinții lor și mărturiile lui pe care el le-a mărturisit împotriva lor; și au urmărit deșertăciune și au devenit deșertăciune și au mers după păgânii care erau de jur împrejurul lor, referitor la care DOMNUL le poruncise să nu facă asemenea lor.

¹⁶ Și au părăsit toate poruncile DOMNULUI Dumnezeu lor și și-au făcut chipuri turnate, doi viței, și au făcut o dumbravă și s-au închinat la toată oștirea cerului și i-au servit lui Baal.

¹⁷ Și au făcut pe fiii și pe fiicele lor să treacă prin foc și au folosit ghicire și descântare și s-au vândut pentru a face rău înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îl provoace la mânie.

¹⁸ De aceea DOMNUL s-a mâniat foarte tare pe Israel și i-a îndepărtat dinaintea vederii sale; a rămas numai tribul lui Iuda.

¹⁹ Și nici Iuda nu a ținut poruncile DOMNULUI

Dumnezeul lor, ci au umblat în statutele lui Israel pe care ei le făcuseră.

²⁰ Și DOMNUL a respins toată sămânța lui Israel și i-a chinuit și i-a dat în mâna prădătorilor, până i-a aruncat dinaintea feței sale.

²¹ Pentru că a rupt pe Israel de la casa lui David; și ei l-au făcut pe Ieroboam, fiul lui Nebat, împărat; și Ieroboam a mânat pe Israel de la a-l urma pe DOMNUL și i-a făcut să păcătuiască un mare păcat.

²² Deoarece copiii lui Israel au umblat în toate păcatele pe care Ieroboam le-a făcut; ei nu s-au depărtat de ele;

²³ Până când DOMNUL a îndepărtat pe Israel dinaintea feței sale, precum spusese prin toți servitorii săi, profeții. Astfel a fost Israel dus din propria lor țară în Asiria până în această zi.

²⁴ Și împăratul Asiriei a adus oameni din Babilon și de la Cuta și de la Ava și de la Hamat și de la Sefarvaim și i-a pus în cetățile Samariei, în locul copiilor lui Israel; și ei au stăpânit Samaria și au locuit în cetățile ei.

²⁵ Și astfel a fost la începutul locuirii lor acolo, că ei nu se temeau de DOMNUL; de aceea DOMNUL a trimis lei printre ei, care au omorât pe unii dintre ei.

²⁶ Pentru aceea i-au vorbit împăratului Asiriei, spunând: Națiunile pe care le-ai îndepărtat și le-ai pus în cetățile Samariei, nu cunosc obiceiul Dumnezeului țării; de aceea el a trimis lei printre ei și, iată, îiucid, pentru că nu cunosc obiceiul Dumnezeului țării.

²⁷ Atunci împăratul Asiriei a poruncit, spunând: Duceți acolo pe unul dintre preoții pe care i-ați

adus de acolo; și ei să meargă și să locuiască acolo și el să îi învețe obiceiul Dumnezeului țării.

²⁸ Atunci unul dintre preoții pe care îi duseseră din Samaria a venit și a locuit în Betel și i-a învățat cum să se teamă de DOMNUL.

²⁹ Totuși, fiecare națiune și-a făcut dumnezeii săi și i-a pus în casele înălțimilor pe care samaritenii le făcuseră, fiecare națiune în cetățile unde locuia.

³⁰ Și oamenii din Babilon au făcut pe Sucot-Benot, și oamenii din Cut au făcut pe Nergal, și oamenii din Hamat au făcut pe Așima,

³¹ Și aviții au făcut pe Nibhaz și pe Tartac, și sefarviții au ars pe copiii lor în foc lui Adramelec și lui Anamelec, dumnezeii sefarviților.

³² Astfel, ei s-au temut de DOMNUL și și-au făcut din oamenii cei mai de jos preoți ai înălțimilor, care sacrificau pentru ei în casele înălțimilor.

³³ S-au temut de DOMNUL și au servit propriilor lor dumnezei, după obiceiul națiunilor pe care le duseseră de aici.

³⁴ Până în această zi ei fac după obiceiurile dinainte; nu se tem de DOMNUL, nici nu fac după statutele lor, sau după rânduielile lor, sau după legea și porunca pe care DOMNUL a poruncit-o copiilor lui Iacob, pe care l-a numit Israel.

³⁵ Cu care DOMNUL făcuse un legământ și le poruncise, spunând: Să nu vă temeți de alți dumnezei și să nu vă prosternați lor, nici să nu le serviți, nici să nu le sacrificați;

³⁶ Ci de DOMNUL, care v-a scos din țara Egiptului cu putere mare și cu un braț întins, de el să vă temeți și lui să vă închinați și lui să îi sacrificați.

³⁷ Și statutele și rânduielile și legea și porunca pe

care el le-a scris pentru voi să le țineți pentru a le face pentru totdeauna; și să nu vă temeți de alți dumnezei.

³⁸ Și legământul pe care l-am făcut cu voi să nu îl uitați; nici să nu vă temeți de alți dumnezei.

³⁹ Ci de DOMNUL Dumnezeuul vostru să vă temeți; și el vă va elibera din mâna tuturor dușmanilor voștri.

⁴⁰ Totuși ei nu au dat ascultare, ci au făcut după obiceiul lor de dinainte.

⁴¹ Astfel, aceste națiuni se temeau și de DOMNUL și serveau și chipurilor lor cioplite, deopotrivă copiii lor și copiii copiilor lor; precum au făcut părinții lor, astfel fac ei până în această zi.

18

¹ Și s-a întâmplat, în anul al treilea al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, că Ezechia, fiul lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a început să domnească.

² El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Numele mamei lui era Abi, fiica lui Zaharia.

³ Și el a făcut ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte David, tatăl său, făcuse.

⁴ El a îndepărtat înălțimile și a sfărâmat idolii și a tăiat dumbrăvile și a spart în bucăți șarpele de aramă, pe care Moise îl făcuse; deoarece până în acele zile copiii lui Israel ardeau tămâie pentru el; și l-a numit Nehuștan.

⁵ El s-a încrezut în DOMNUL Dumnezeuul lui Israel; astfel încât după el nu a fost nimeni aseme-

nea lui printre toți împărații lui Iuda, nici vreunul care fusese înainte de el.

⁶ Fiindcă el s-a alipit de DOMNUL și nu s-a depărtat de la a-l urma, ci a păzit poruncile lui, pe care DOMNUL le poruncise lui Moise.

⁷ Și DOMNUL a fost cu el; și el prospera oriunde ieșea; și s-a răzvrătit împotriva împăratului Asiriei și nu i-a servit.

⁸ El i-a lovit pe filistenii, până la Gaza și granițele ei, de la turnul paznicilor până la cetatea întărită.

⁹ Și s-a întâmplat, în al patrulea an al împăratului Ezechia, care era al șaptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, că Salmanasar, împăratul Asiriei, s-a urcat împotriva Samariei și a asediat-o.

¹⁰ Și la sfârșitul a trei ani a luat-o; în al șaselea an al lui Ezechia, care este al nouălea an al lui Osea, împăratul lui Israel, Samaria a fost luată.

¹¹ Și împăratul Asiriei l-a dus pe Israel în Asiria și i-a pus în Halah și în Habor lângă râul Gozan și în cetățile mezilor;

¹² Pentru că nu au ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeu lor ci au călcat legământul său și tot ceea ce Moise servitorul DOMNULUI poruncise; și au refuzat să le asculte și să le facă.

¹³ Și, în al paisprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a urcat împotriva tuturor cetăților întărite ale lui Iuda și le-a luat.

¹⁴ Și Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimis la împăratul Asiriei în Lachis, spunând: Te-am ofensat; întoarce-te de la mine; ceea ce tu pui asupra mea voi purta. Și împăratul Asiriei i-a rânduit lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanți de

argint și treizeci de talanți de aur.

¹⁵ Și Ezechia i-a dat tot argintul care s-a găsit în casa DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului.

¹⁶ În acel timp Ezechia a tăiat aurul de pe ușile templului DOMNULUI și stâlpii pe care Ezechia, împăratul lui Iuda, îi placase, și l-a dat împăratului Asiriei.

¹⁷ Și împăratul Asiriei i-a trimis pe Tartan și pe Rab-Sarisa și pe Rabșache din Lachis la împăratul Ezechia cu o mare oștire împotriva Ierusalimului. Și ei s-au urcat și au venit la Ierusalim. Și după ce s-au urcat, au venit și au stat lângă apeductul iazului superior, care este pe drumul mare al câmpului înălbitorului.

¹⁸ Și după ce l-au chemat pe împărat au ieșit la ei Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste casă, și Șebna scribul și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul.

¹⁹ Și Rabșache le-a zis: Spuneți-i acum lui Ezechia: Astfel spune marele împărat, împăratul Asiriei: Ce este această încredere în care te încrezi?

²⁰ Tu spui, (dar ele sunt doar vorbe deșarte): Eu am sfat și tărie pentru război. Și în cine te încrezi, de te-ai răzvrătit împotriva mea?

²¹ Acum iată, tu te încrezi în toiagul acestei trestii frânte, în Egipt; pe care dacă un om se sprijină, îi va intra în mână și o va străpunge; astfel este Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți cei care se încred în el.

²² Dar dacă îmi spuneți: Ne încredem în DOMNUL Dumnezeuul nostru; nu este el acela, ale cărui înălțimi și ale cărui altare Ezechia le-a îndepărtat și a spus lui Iuda și Ierusalimului: Vă veți închina înaintea acestui altar în Ierusalim?

23 Și acum, te rog, dă garanții stăpânului meu, împăratul Asiriei, și îți voi da două mii de cai, dacă ești în stare din partea ta să pui călăreți pe ei.

24 Cum atunci vei abate fața unei căpetenii dintre cei mai mici servitori ai stăpânului meu și îți pui încrederea în Egipt pentru care și călăreți?

25 Am urcat eu acum, fără DOMNUL, împotriva acestui loc, pentru a-l distruge? DOMNUL mi-a spus: Urcă-te împotriva acestei țări și distruge-o.

26 Atunci Eliachim și Șebna și Ioah au spus lui Rabșache: Vorbește, te rog, servitorilor tăi în limba siriană, fiindcă o înțelegem; și nu ne vorbi în limba iudeilor în urechile poporului care este pe zid.

27 Dar Rabșache le-a spus: M-a trimis stăpânul meu la stăpânul tău și la tine, pentru a spune aceste cuvinte? Nu la oamenii care stau pe zid, ca să își mănânce propriile lor fecale și să își bea propria lor urină cu voi?

28 Atunci Rabșache s-a ridicat în picioare și a strigat cu o voce tare în limba evreilor și a vorbit, spunând: Ascultați cuvântul marelui împărat, împăratul Asiriei;

29 Astfel spune împăratul: Să nu vă înșele Ezechia, fiindcă nu va fi în stare să vă scape din mâna lui;

30 Nici nu lăsați pe Ezechia să vă facă să vă puneți încrederea în DOMNUL, spunând: DOMNUL ne va elibera într-adevăr și această cetate nu va fi dată în mâna împăratului Asiriei.

31 Nu dați ascultare lui Ezechia, fiindcă astfel spune împăratul Asiriei: Faceți pace cu mine aducându-mi un cadou și ieșiți la mine și veți mânca, fiecare din vița lui și fiecare din smochinul lui, și veți bea, fiecare din apele izvorului său,

³² Până voi veni și vă voi lua într-o țară ca țara voastră, o țară a grânelor și a vinului, o țară a pâinii și a viilor, o țară a măslinilor de untdelemn și a mierii, ca să trăiți și să nu muriți; și nu dați ascultare lui Ezechia, când el vă convinge, spunând: DOMNUL ne va elibera.

³³ A scăpat vreodată, vreunul din dumnezeii națiunilor, țara lui din mâna împăratului Asiriei?

³⁴ Unde sunt dumnezeii Hamatului și ai Arpadului? Unde sunt dumnezeii Sefarvaimului, ai Henei și ai Ivei? Au scăpat ei Samaria din mâna mea?

³⁵ Cine sunt aceia dintre toți dumnezeii țărilor, care au scăpat țara lor din mâna mea, ca DOMNUL să scape Ierusalimul din mâna mea?

³⁶ Dar poporul a tăcut și nu i-a răspuns niciun cuvânt, fiindcă porunca împăratului era, zicând: Să nu îi răspundeți.

³⁷ Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste casă, și Șebna, scribul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul, au venit la Ezechia cu hainele sfâșiate și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

19

¹ Și s-a întâmplat, când împăratul Ezechia a auzit aceasta, că și-a sfâșiat hainele și s-a acoperit cu pânză de sac și a intrat în casa DOMNULUI.

² Și a trimis pe Eliachim, care era peste casă și pe Șebna, scribul, și pe bătrânii preoților, acoperiți cu pânză de sac, la profetul Isaia, fiul lui Amoț.

³ Și ei i-au zis: Astfel spune Ezechia: Această zi este o zi de necaz și de mustrare și de blasfemie; deoarece copiii au ajuns la naștere și nu este putere pentru a naște.

⁴ Poate că DOMNUL Dumnezeuul tău va auzi toate cuvintele lui Rabșache, pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpânul său, să ocărăscă pe Dumnezeuul cel viu; și va muștra cuvintele pe care DOMNUL Dumnezeuul tău le-a auzit; de aceea înalță rugăciunea ta pentru rămășița care a rămas.

⁵ Astfel servitorii împăratului Ezechia au venit la Isaia.

⁶ Și Isaia le-a zis: Astfel să spuneți stăpânului vostru: Astfel spune DOMNUL: Nu te teme de cuvintele pe care le-ai auzit, cu care servitorii împăratului Asiriei m-au blasfemiat.

⁷ Iată, voi trimite o pufnire peste el și va auzi un zvon și se va întoarce în țara sa; și îl voi face să cadă prin sabia în țara sa.

⁸ Astfel, Rabșache s-a întors și l-a găsit pe împăratul Asiriei războindu-se împotriva Libnei, pentru că auzise că plecase din Lachis.

⁹ Și după ce a auzit spunându-se despre Tirhaca, împăratul Etiopiei: Iată, el a ieșit să lupte împotriva ta; el a trimis din nou mesageri la Ezechia, zicând:

¹⁰ Astfel să vorbești lui Ezechia, împăratul lui Iuda, spunând: Să nu te înșele Dumnezeuul tău în care te încrezi, zicând: Ierusalimul nu va fi dat în mâna împăratului Asiriei.

¹¹ Iată, ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor, distrugându-le complet; și vei fi tu scăpat?

¹² I-au scăpat dumnezeii națiunilor pe cei pe care i-au nimicit părinții mei, precum: Gozanul și Haranul și Rețeful și pe copiii Edenului care erau în Telasar?

¹³ Unde este împăratul Hamatului, și împăratul

Arpadului, și împăratul cetății Sefarvaimului, Henei și Ivei?

¹⁴ Și Ezechia a primit scrisoarea din mâna mesagerilor și a citit-o; și Ezechia s-a urcat în casa DOMNULUI și a întins-o înaintea DOMNULUI.

¹⁵ Și Ezechia s-a rugat înaintea DOMNULUI și a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Israel, tu care locuiești între heruvimi, tu, numai tu, ești Dumnezeul tuturor împărățiilor pământului; tu ai făcut cerul și pământul.

¹⁶ Doamne, pleacă-ți urechea și ascultă; deschide, Doamne, ochii tăi și vezi; și ascultă cuvintele lui Sanherib cu care l-a trimis să ocărăscă pe Dumnezeul cel viu.

¹⁷ În adevăr, DOAMNE, împărații Asiriei au nimicit națiunile și țările lor,

¹⁸ Și au aruncat pe dumnezeii lor în foc, pentru că ei nu erau dumnezei, ci lucrarea mâinilor oamenilor, lemn și piatră: de aceea i-au nimicit.

¹⁹ Și acum, DOAMNE Dumnezeul nostru, te implor, salvează-ne din mâna lui, ca toate împărățiile pământului să știe că tu, numai tu, ești DOMNUL Dumnezeu.

²⁰ Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimis la Ezechia, spunând: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Am auzit ce mi te-ai rugat referitor la Sanherib, împăratul Asiriei.

²¹ Acesta este cuvântul pe care DOMNUL l-a spus referitor la el: Fecioara, fiica Sionului, te-a disprețuit și a râs de tine în batjocură; fiica Ierusalimului și-a scuturat capul spre tine.

²² Pe cine ai ocărăț și ai blasfemiat tu? Și împotriva cui ți-ai înălțat tu vocea și ți-ai ridicat ochii

în înalt? Împotriva Celui Sfânt al lui Israel.

²³ Prin mesagerii tăi tu ai ocărât pe DOMNUL și ai spus: Prin mulțimea carelor mele m-am urcat pe înălțimea muntilor, pe coastele Libanului, și voi tăia cedrii înalți ai acestuia și brazii săi cei aleși; și voi intra până la locuințele granițelor lui și în pădurea Carmelului său.

²⁴ Am săpat și am băut ape străine și cu talpa picioarelor mele am secat toate râurile locurilor asediate.

²⁵ Nu ai auzit tu, că de demult am făcut aceasta; și că din timpuri vechi am întocmit-o? Acum eu am împlinit-o, ca tu să prefaci cetăți întărite în mormane de ruine.

²⁶ De aceea locuitorii lor au avut mică putere, au fost descurajați și încurcați, au fost ca iarba câmpului și ca planta verde, ca iarba de pe acoperișurile caselor și ca grâne prăjite înainte să fi crescut.

²⁷ Dar eu cunosc locuința ta și ieșirea ta și intrarea ta și furia ta împotriva mea.

²⁸ Deoarece furia ta împotriva mea și fala ta s-au ridicat la urechile mele, de aceea voi pune veriga mea în nasul tău și frâul meu în buzele tale și te voi întoarce pe calea pe care ai venit.

²⁹ Și acesta îți va fi semn: Veți mânca în acest an ceea ce crește de la sine; și în al doilea an ceea ce răsare din acestea, și în al treilea an să semnați și să secerăți și să sădiți vii și să mâncați din rodul lor.

³⁰ Și rămășița care a scăpat din casa lui Iuda va prinde din nou rădăcină în jos și va avea rod în sus.

³¹ Fiindcă din Ierusalim va ieși o rămășiță și din muntele Sionului cei care vor scăpa; zelul Domnului oștirilor va face aceasta.

³² De aceea astfel spune DOMNUL referitor la împăratul Asiriei: El nu va intra în această cetate, nici nu va trage vreo săgeată acolo, nici nu va veni înaintea ei cu scutul, nici nu va ridica întăritură împotriva ei.

³³ Pe calea pe care a venit, pe aceeași se va întoarce și nu va intra în această cetate, spune DOMNUL.

³⁴ Fiindcă eu voi apăra această cetate pentru a o salva de dragul meu și de dragul servitorului meu, David.

³⁵ Și s-a întâmplat, în acea noapte, că îngerul Domnului a ieșit și a lovit în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii; și când s-au sculat devreme dimineța, iată, ei toți erau trupuri moarte.

³⁶ Astfel Sanherib, împăratul Asiriei, a plecat și a mers și s-a întors și a locuit la Ninive.

³⁷ Și s-a întâmplat, pe când el se închina în casa lui Nisroc, dumnezeul său, că Adramelec și Șarețer, fiii săi, l-au lovit cu sabia; și au scăpat în țara Armenia. Și Esar-Hadon, fiul său, a domnit în locul său.

20

¹ În acele zile Ezechia era bolnav de moarte. Și profetul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Pune-ți casa în ordine, fiindcă vei muri și nu vei trăi.

² Atunci el și-a întors fața la perete și s-a rugat DOMNULUI, spunând:

³ Te implor, DOAMNE, amintește-ți cum am umblat înaintea ta în adevăr și cu o inimă desăvârșită și am făcut ce este bine înaintea ochilor tăi. Și Ezechia a plâns mult.

⁴ Și s-a întâmplat, înainte ca Isaia să fi ieșit în curtea din mijloc, că a venit la el cuvântul DOMNULUI, zicând:

⁵ Întoarce-te și spune-i lui Ezechia, căpetenia poporului meu: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu lui David, tatăl tău: Am auzit rugăciunea ta, am văzut lacrimile tale; iată, te voi vindeca; în a treia zi te vei urca la casa DOMNULUI.

⁶ Și voi adăuga zilelor tale cincisprezece ani; și te voi scăpa pe tine și această cetate din mâna împăratului Asiriei; și voi apăra această cetate, de dragul meu și al servitorului meu, David.

⁷ Și Isaia a spus: Luați un amestec de smochine. Și ei au luat și l-au pus pe ulcer; și el s-a vindecat.

⁸ Și Ezechia i-a spus lui Isaia: Care va fi semnul că DOMNUL mă va vindeca și că mă voi urca la casa DOMNULUI a treia zi?

⁹ Și Isaia a spus: Acest semn îl vei avea de la DOMNUL, că DOMNUL va face lucrul pe care l-a zis: să treacă umbra înainte zece trepte, sau să se întoarcă înapoi zece trepte?

¹⁰ Și Ezechia a răspuns: Este un lucru ușor ca umbra să coboare zece trepte; nu, ci să se întoarcă umbra înapoi zece trepte.

¹¹ Și profetul Isaia a strigat către DOMNUL; și el a întors zece trepte înapoi, umbra care coborâse pe treptele lui Ahaz.

¹² În acel timp Berodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis scrisori și un dar lui Ezechia, fiindcă auzise că Ezechia fusese bolnav.

¹³ Și Ezechia le-a dat ascultare și le-a arătat toată casa lucrurilor sale prețioase, argintul și aurul și

mirodeniile și untdelemnurile prețioase și toată casa armelor lui și tot ce s-a găsit în tezaurele lui; nu a fost nimic în casa lui, nici în tot locul stăpânirii lui ce Ezechia să nu le arate lor.

¹⁴ Atunci a venit profetul Isaia la împăratul Ezechia și i-a spus: Ce au zis acești bărbați? Și de unde au venit la tine? Și Ezechia a spus: Au venit dintr-o țară îndepărtată, din Babilon.

¹⁵ Și el a zis: Ce au văzut în casa ta? Și Ezechia a spus: Au văzut tot ce este în casa mea; nu este nimic dintre tezaurele mele pe care să nu li-l fi arătat.

¹⁶ Și Isaia i-a spus lui Ezechia: Ascultă cuvântul DOMNULUI.

¹⁷ Iată, vor veni zilele, când tot ceea ce este în casa ta și ceea ce părinții tăi au pus în tezaure până în această zi va fi dus în Babilon; nimic nu va fi lăsat, spune DOMNUL.

¹⁸ Și dintre fiii tăi care vor ieși din tine, pe care tu îi vei naște, îi vor lua; și vor fi fameni în palatul împăratului Babilonului.

¹⁹ Atunci Ezechia i-a spus lui Isaia: Bun este cuvântul DOMNULUI pe care l-ai zis. Și el a spus: Nu este bine dacă pace și adevăr vor fi în zilele mele?

²⁰ Și restul faptelor lui Ezechia și toată puterea lui și cum a făcut el un iaz și un apeduct și a adus apă în cetate, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

²¹ Și Ezechia a adormit cu părinții săi; și Manase, fiul său, a domnit în locul său.

21

¹ Manase era în vârstă de doisprezece ani când

a început să domnească și a domnit cincizeci și cinci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Heftiba.

² Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, după urâciunile păgânilor pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel.

³ Fiindcă el a zidit din nou înălțimile pe care Ezechia, tatăl său, le distrusese; și a ridicat altare lui Baal și a făcut o dumbravă, precum făcuse Ahab, împăratul lui Israel; și s-a închinat înaintea întregii oștiri a cerului și le-a servit.

⁴ Și el a zidit altare în casa DOMNULUI, despre care DOMNUL spusese: În Ierusalim voi pune numele meu.

⁵ Și a zidit altare pentru toată oștirea cerului în cele două curți ale casei DOMNULUI.

⁶ Și și-a trecut fiul prin foc și a prezis viitorul și folosea descântare și consulta demoni și vrăjitori; a lucrat multă stricăciune înaintea ochilor DOMNULUI, pentru a-l provoca la mânie.

⁷ Și a pus un chip cioplit al dumbrăvii, pe care îl făcuse, în casa despre care DOMNUL spusese lui David și lui Solomon, fiul său: În această casă și în Ierusalim, pe care l-am ales dintre toate triburile lui Israel, voi pune numele meu pentru totdeauna;

⁸ Și nu voi face picioarele lui Israel să mai iasă din țara pe care am dat-o părinților lor; numai dacă vor lua seama să facă după toate câte le-am poruncit și conform cu toată legea pe care servitorul meu, Moise, le-a poruncit-o.

⁹ Dar ei nu au dat ascultare; și Manase i-a amăgit pentru a face mai mult rău decât au făcut națiunile pe care DOMNUL le nimicise dinaintea copiilor lui

Israel.

¹⁰ Și DOMNUL a vorbit prin servitorii săi, profeții, spunând:

¹¹ Deoarece Manase, împăratul lui Iuda, a făcut aceste urâciuni și a lucrat cu stricăciune mai mult decât tot ce au făcut amoriții, care au fost înainte de el și a făcut de asemenea pe Iuda să păcătuiască cu idoli săi,

¹² De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Iată, voi aduce asupra Ierusalimului și a lui Iuda un astfel de rău, încât oricine aude de acesta, amândouă urechile îi vor țiu.

¹³ Și voi întinde peste Ierusalim frânghia Samariei și firul cu plumb al casei lui Ahab; și voi șterge Ierusalimul precum un om șterge un vas, ștergându-l și răsturnându-l.

¹⁴ Și voi părăsi rămășița moștenirii mele și îi voi da în mâna dușmanilor lor; și ei vor deveni un vânat și o pradă pentru dușmanii lor;

¹⁵ Pentru că au făcut ce este rău înaintea ochilor mei și m-au provocat la mânie, din ziua în care părinții lor au ieșit din Egipt, până în această zi.

¹⁶ Mai mult, Manase a vărsat foarte mult sânge nevinovat, până ar fi umplut Ierusalimul de la o margine la cealaltă, în afară de păcatul său cu care a făcut pe Iuda să păcătuiască, făcând ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI.

¹⁷ Și restul faptelor lui Manase și tot ce a făcut și păcatul său cu care a păcătuțit, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

¹⁸ Și Manase a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în grădina casei lui, în grădina lui Uza; și Amon, fiul său, a domnit în locul său.

¹⁹ Amon era în vârstă de douăzeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit doi ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Meșulemet, fiica lui Haruț, din Iotba.

²⁰ Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum făcuse tatăl său, Manase.

²¹ Și a umblat în toată calea în care tatăl său a umblat și a servit idolilor cărora tatăl său servise și s-a închinat înaintea lor;

²² Și a părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul părinților săi și nu a umblat în calea DOMNULUI.

²³ Și servitorii lui Amon au uneltit împotriva lui și l-au ucis pe împărat în casa lui.

²⁴ Și poporul țării a ucis pe toți cei care uneltiseră împotriva împăratului Amon; și poporul țării l-a făcut pe Iosia, fiul său, împărat în locul său.

²⁵ Și restul faptelor lui Amon, pe care le-a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

²⁶ Și el a fost îngropat în mormântul său în grădina lui Uza; și Iosia, fiul său, a domnit în locul său.

22

¹ Iosia era în vârstă de opt ani când a început să domnească și a domnit treizeci și unu de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Iedida, fiica lui Adaia, din Boțcat.

² Și el a făcut ce este drept înaintea ochilor DOMNULUI și a umblat în toată calea lui David, tatăl său, și nu s-a abătut la dreapta sau la stânga.

³ Și s-a întâmplat, în anul al optsprezecelea al împăratului Iosia, că împăratul a trimis pe Șafan,

fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam, scribul, la casa DOMNULUI, spunând:

⁴ Urcă-te la Hilchia, marele preot, ca el să socotească argintul adus în casa DOMNULUI, pe care păzitorii ușii l-au adunat de la popor;

⁵ Și să îi dea în mâna celor ce fac lucrarea, care au supravegherea casei DOMNULUI; și ei să îi dea celor ce fac lucrarea care este în casa DOMNULUI, pentru a repara spărturile casei,

⁶ Tâmplarilor și constructorilor și pietrarilor și pentru a cumpăra lemnărie și piatră cioplită pentru a repara casa.

⁷ Totuși nu a fost o numărătoare făcută cu ei despre banii dați în mâna lor, căci se purtau cu credincioșie.

⁸ Și Hilchia, marele preot, i-a spus lui Șafan scribul: Am găsit cartea legii în casa DOMNULUI. Și Hilchia i-a dat lui Șafan cartea și el a citit-o.

⁹ Și scribul Șafan a venit la împărat și a adus din nou cuvânt împăratului și a spus: Servitorii tăi au adunat banii care au fost găsiți în casă și i-au dat în mâna celor ce fac lucrarea, care au supravegherea casei DOMNULUI.

¹⁰ Și scribul Șafan i-a arătat împăratului, spunând: Preotul Hilchia mi-a dat o carte. Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.

¹¹ Și s-a întâmpat, când împăratul a auzit cuvintele cărții legii, că și-a rupt hainele.

¹² Și împăratul i-a poruncit preotului Hilchia și lui Ahicam, fiul lui Șafan, și lui Acbor, fiul lui Micaia, și lui Șafan, scribul, și lui Asaia, un servitor al împăratului, spunând:

¹³ Mergeți, întrebați pe DOMNUL pentru mine

și pentru popor și pentru tot Iuda referitor la cuvintele acestei cărți care a fost găsită, pentru că mare este furia DOMNULUI care s-a aprins împotriva noastră, pentru că părinții noștri nu au dat ascultare cuvintelor acestei cărți, pentru a face conform cu tot ce este scris despre noi.

¹⁴ Astfel preotul Hilchia și Ahicam și Acbor și Șafan și Asaia au mers la profetesa Hulda, soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, păzitorul garderobei; (și ea locuia în Ierusalim în școala profetilor) și au vorbit îndeaproape cu ea.

¹⁵ Și ea le-a zis: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Spuneți omului care v-a trimis la mine;

¹⁶ Astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce răul asupra acestui loc și asupra locuitorilor lui, toate cuvintele cărții pe care împăratul lui Iuda le-a citit;

¹⁷ Deoarece ei m-au părăsit și au ars tămâie altor dumnezei, ca să mă provoace la mânie cu toate lucrările mâinilor lor; de aceea furia mea se va aprinde împotriva acestui loc și nu se va stinge.

¹⁸ Dar împăratului lui Iuda, care v-a trimis să întrebați pe DOMNUL, astfel să îi spuneți: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel cu privire la cuvintele pe care le-ai auzit;

¹⁹ Pentru că inima ta a fost moale și te-ai umilit înaintea DOMNULUI când ai auzit ce am vorbit împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor săi, că vor deveni o pustiire și un blestem, și ți-ai rupt hainele și ai plâns înaintea mea eu de asemenea te-am ascultat, spune DOMNUL.

²⁰ De aceea, iată, te voi aduna la părinții tăi și vei fi adunat în mormântul tău în pace; și ochii tăi

nu vor vedea tot răul pe care îl voi aduce asupra acestui loc. Și au adus acest răspuns împăratului.

23

¹ Și împăratul a trimis și ei au adunat la el pe toți bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului.

² Și împăratul s-a urcat la casa DOMNULUI, și toți bărbații lui Iuda și toți locuitorii Ierusalimului s-au urcat cu el, și preoții și profeții și tot poporul, deopotrivă mic și mare; și el a citit în urechile lor toate cuvintele cărții legământului care se găsisse în casa DOMNULUI.

³ Și împăratul a stat în picioare lângă un stâlp și a făcut un legământ înaintea DOMNULUI, de a umbla în urma DOMNULUI și de a păzi poruncile lui și mărturiile lui și statutele lui, cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, pentru a împlini cuvintele acestui legământ care erau scrise în această carte. Și tot poporul a stat în picioare pentru legământ.

⁴ Și împăratul i-a poruncit lui Hilchia, marele preot, și preoților de rangul al doilea și păzitorilor ușii, să scoată din templul DOMNULUI toate vasele care fuseseră făcute pentru Baal și pentru dumb-ravă și pentru toată oștirea cerului; și le-a ars în afara Ierusalimului în câmpurile Chedronului și a adus cenușa lor la Betel.

⁵ Și a înlăturat pe preoții idolatri, pe care împărații lui Iuda îi rânduiseră să ardă tămâie pe înălțimi în cetățile lui Iuda și în locurile de jur împrejurul Ierusalimului; de asemenea pe cei care ardeau tămâie lui Baal, soarelui și lunii și planetelor și întregii oștiri a cerului.

⁶ Și el a scos dumbrava Astarteei din casa DOMNULUI, afară din Ierusalim, la pâ râul Chedron, și a ars-o la pâ râul Chedron și a călcat-o mărunț în praf și a aruncat praful pe mormintele copiilor poporului.

⁷ Și a dărâmat casele sodomiților, care erau lângă casa DOMNULUI, unde femeile țeseau perdele pentru dumbravă.

⁸ Și a adus pe toți preoții din cetățile lui Iuda și a pângărit înălțimile unde preoții arsese ră tămâie, de la Gheba la Beer-Șeba; și a dărâmat înălțimile porților care erau la intrarea porții lui Iosua, guvernatorul cetății, care erau la stânga unui om la poarta cetății.

⁹ Totuși, preoții înălțimilor nu au urcat la altarul DOMNULUI, în Ierusalim, ci au mâncat azima printre frații lor.

¹⁰ Și el a pângărit Tofetul, care este în valea copiilor lui Hinom, ca niciun om să nu treacă pe fiul său sau pe fiica sa prin foc pentru Moloh.

¹¹ Și a înlăturat caii, pe care împărații lui Iuda îi dăduseră soarelui, la intrarea casei DOMNULUI, lângă camera lui Netan-Melec cameristul, care era în împrejurimi, și a ars carele soarelui cu foc.

¹² Și împăratul a dărâmat altarele care erau pe acoperișul camerei de sus a lui Ahaz, pe care împărații lui Iuda le făcuseră, și altarele pe care Manase le făcuse în cele două curți ale casei DOMNULUI și le-a sfărâmat de acolo și le-a aruncat praful în pâ râul Chedron.

¹³ Și împăratul a pângărit înălțimile care erau în fața Ierusalimului, care erau în dreapta muntelui stricăciunii, pe care Solomon, împăratul lui Israel,

le construisese pentru Astarteea, urâciunea sidonienilor, și pentru Chemoș, urâciunea moabiților, și pentru Milcom, urâciunea copiilor lui Amon.

¹⁴ Și a spart în bucăți idolii și a tăiat dumbrăvile și a umplut locurile lor cu oasele oamenilor.

¹⁵ Mai mult, altarul care era în Betel și înălțimea pe care a făcut-o Ieroboam, fiul lui Nebat, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască, deopotrivă acel altar și înălțimea le-a dărâmat și a ars înălțimea și a călcat-o mărunț în praf și a ars dumbrava.

¹⁶ Și pe când Iosia se întorcea, a văzut mormintele care erau acolo pe munte și a trimis și a luat oasele din morminte și le-a ars pe altar și l-a pângărit, conform cuvântului DOMNULUI pe care îl vestise omul lui Dumnezeu, care vestise aceste cuvinte.

¹⁷ Atunci el a spus: Ce titlu este acesta pe care îl văd? Și bărbații cetății i-au zis: Acesta este mormântul omului lui Dumnezeu care a venit din Iuda și a vestit aceste lucruri pe care tu le-ai făcut împotriva altarului din Betel.

¹⁸ Iar el a spus: Lăsați-l; să nu îi miște nimeni oasele. Astfel ei au lăsat oasele lui, împreună cu oasele profetului care ieșise din Samaria.

¹⁹ Și Iosia a îndepărtat de asemenea toate casele înălțimilor care erau în cetățile Samariei, pe care împărații lui Israel le făcuseră ca să provoace pe DOMNUL la mânie și le-a făcut conform cu toate faptele pe care le făcuse în Betel.

²⁰ Și a ucis pe altare pe toți preoții înălțimilor care erau acolo și a ars oase de oameni pe ele; și s-a întors la Ierusalim.

²¹ Și împăratul a poruncit întregului popor, spunând: Țineți paștele pentru DOMNUL

Dumnezeul vostru, precum este scris în cartea acestui legământ.

²² Într-adevăr, nu fusese ținut un asemenea paște din zilele judecătorilor care judecaseră pe Israel, nici în toate zilele împăraților lui Israel, nici a împăraților lui Iuda;

²³ Dar în al optsprezecelea an al împăratului Iosia a fost ținut acest paște pentru DOMNUL în Ierusalim.

²⁴ Mai mult, pe lucrătorii cu demoni și pe vrăjitori și chipurile și idolii și toate urâciunile, care se vedeau în țara lui Iuda și în Ierusalim, Iosia le-a îndepărtat, ca să împlinească toate cuvintele legii care erau scrise în cartea pe care preotul Hilchia o găsisse în casa DOMNULUI.

²⁵ Și asemenea lui nu a fost vreun împărat înainte de el, care să se fi întors la DOMNUL cu toată inima lui și cu tot sufletul lui și cu toată puterea lui, conform cu toată legea lui Moise; nici după el nu s-a ridicat vreunul asemenea lui.

²⁶ Totuși, DOMNUL nu s-a întors din înverșunarea mării sale mâinii, cu care mânia lui fusese aprinsă împotriva lui Iuda, din cauza tuturor provocărilor cu care Manase îl provocase.

²⁷ Și DOMNUL a spus: Voi îndepărta de asemenea pe Iuda dinaintea feței mele, precum am îndepărtat pe Israel, și voi lepăda această cetate, Ierusalimul, pe care l-am ales, și casa despre care am zis: Numele meu va fi acolo.

²⁸ Și restul faptelor lui Iosia și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

²⁹ În zilele sale, Faraon-Neco, împăratul Egiptu-

lui, s-a urcat împotriva Asiriei la râul Eufrat; și împăratul Iosia a mers împotriva lui; iar acela l-a ucis la Meghido, după ce l-a văzut.

³⁰ Și servitorii lui l-au dus mort într-un car de la Meghido și l-au adus la Ierusalim și l-au îngropat în mormântul său. Și poporul țării a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, și l-au uns și l-au făcut împărat în locul tatălui său.

³¹ Ioahaz era în vârstă de douăzeci și trei de ani când a început să domnească; și a domnit trei luni la Ierusalim. Și numele mamei lui era Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna.

³² Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte părinții săi făcuseră.

³³ Și Faraon-Neco l-a legat la Ribla în țara Hamatului, ca el să nu domnească în Ierusalim; și a pus țara la un tribut de o sută de talanți de argint și un talant de aur.

³⁴ Și Faraon-Neco l-a făcut pe Eliachim, fiul lui Iosia, împărat în locul lui Iosia, tatăl său, și i-a schimbat numele în Ioiachim și l-a luat pe Ioahaz; iar acesta a venit în Egipt și a murit acolo.

³⁵ Și Ioiachim i-a dat argintul și aurul lui Faraon; dar a impozitat țara pentru a da banii conform poruncii lui Faraon: a luat argintul și aurul de la poporul țării, de la fiecare conform impozitării lui, pentru a-l da lui Faraon-Neco.

³⁶ Ioiachim era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit unsprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Zebuda, fiica lui Pedaia din Ruma.

³⁷ Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte părinții săi făcuseră.

24

¹ În zilele lui, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-a urcat la Ierusalim, și Ioiachim a devenit servitorul lui trei ani; apoi s-a întors și s-a răzvrătit împotriva lui.

² Și DOMNUL a trimis împotriva lui cetele caldeenilor și cetele sirienilor și cetele moabiților și cetele copiilor lui Amon și i-a trimis împotriva lui Iuda ca să îl nimicească, după cuvântul DOMNULUI, pe care îl vorbise prin servitorii săi, profeții.

³ Într-adevăr, la porunca DOMNULUI a venit aceasta împotriva lui Iuda, pentru a-i îndepărta dinaintea feței sale, pentru păcatele lui Manase, conform cu toate câte el a făcut;

⁴ Și de asemenea pentru sângele nevinovat pe care îl vărsase, pentru că umpluse Ierusalimul de sânge nevinovat; și DOMNUL a refuzat să ierte.

⁵ Și restul faptelor lui Ioiachim și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

⁶ Astfel, Ioiachim a adormit cu părinții săi; și Ioiachin, fiul său, a domnit în locul său.

⁷ Și împăratul Egiptului nu a mai ieșit din țara sa, pentru că împăratul Babilonului luase de la râul Egiptului până la râul Eufrat tot ce aparținea împăratului Egiptului.

⁸ Ioiachin era în vârstă de optsprezece ani când a început să domnească și a domnit în Ierusalim trei luni. Și numele mamei lui era Nehușta, fiica lui Elnatan al Ierusalimului.

⁹ Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte tatăl său făcuse.

¹⁰ În acel timp servitorii lui Nebucadnețar,

împăratul Babilonului, s-au urcat împotriva Ierusalimului și cetatea a fost asediată.

11 Și Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva cetății și servitorii lui au asediat-o.

12 Și Ioiachin, împăratul lui Iuda, a ieșit la împăratul Babilonului, el și mama lui și servitorii lui și prinții lui și ofițerii lui; și împăratul Babilonului l-a luat în anul al optulea al domniei sale.

13 Și a dus de acolo toate tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele casei împăratului și a tăiat în bucăți toate vasele de aur pe care Solomon împăratul, lui Israel, le făcuse în templul DOMNULUI, precum DOMNUL spusese.

14 Și a dus tot Ierusalimul și pe toți prinții și pe toți războinicii viteji, zece mii de captivi, și pe toți meșteșugarii și fierarii; nimeni nu a rămas în afară de partea cea mai săracă din poporul țării.

15 Și l-a dus pe Ioiachin la Babilon și pe mama împăratului și pe soțiile împăratului și pe ofițerii lui și pe cei puternici ai țării, pe aceia i-a dus în captivitate din Ierusalim la Babilon.

16 Și pe toți bărbații viteji, șapte mii, și pe meșteșugari și pe fierari, o mie, pe toți cei care erau puternici și apti pentru război, și pe ei împăratul Babilonului i-a adus captivi la Babilon.

17 Și împăratul Babilonului l-a făcut împărat, în locul lui, pe Matania, fratele tatălui său, și i-a schimbat numele în Zedechia.

18 Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Și numele mamei lui era Hamutal, fiica lui Ieremia din Libna.

19 Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOM-

NULUI, conform cu toate câte Ioiachim făcuse.

²⁰ Căci prin mânia DOMNULUI s-a întâmplat în Ierusalim și în Iuda, până când el i-a aruncat din prezența sa, că Zedechia s-a răzvrătit împotriva împăratului Babilonului.

25

¹ Și s-a întâmplat, în anul al nouălea al domniei sale, în luna a zecea, în a zecea zi a lunii, că Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit, el și toată oștirea lui, împotriva Ierusalimului și și-au înălțat corturile împotriva lui; și au zidit forturi împotriva lui de jur împrejur.

² Și cetatea a fost asediată, până în anul al unsprezecelea al împăratului Zedechia.

³ Și în a noua zi a lunii a patra, foametea stăpânea în cetate și nu era pâine pentru poporul țării.

⁴ Și cetatea a fost spartă și toți bărbații de război au fugit noaptea pe calea porții dintre cele două ziduri, care era lângă grădina împăratului; (și caldeenii erau împotriva cetății de jur împrejur) și împăratul a mers pe calea câmpiei.

⁵ Și armata caldeenilor l-a urmărit pe împărat și l-a ajuns în câmpiile Ierihonului; și toată armata lui s-a împrăștiat de la el.

⁶ Astfel, ei l-au luat pe împărat și l-au dus la împăratul Babilonului la Ribla; și au dat o sentință asupra lui.

⁷ Și i-au ucis pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui și i-au scos ochii lui Zedechia și l-au legat cu lanțuri de aramă și l-au dus la Babilon.

⁸ Și în luna a cincea, în a șaptea zi a lunii, care este anul al nouăsprezecelea al împăratului Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit Nebuzaradan, căpetenia gărzii, un servitor al împăratului Babilonului, la Ierusalim;

⁹ Și a ars casa DOMNULUI și casa împăratului și toate casele din Ierusalim și fiecare casă a fiecărui om de vază le-a ars cu foc.

¹⁰ Și toată armata caldeenilor, care era cu căpetenia gărzii, a dărâmat zidurile Ierusalimului de jur împrejur.

¹¹ Și pe restul poporului care era rămas în cetate și pe fugarii care căzuseră în mâinile împăratului Babilonului, împreună cu rămășița mulțimii, Nebuzaradan, căpetenia gărzii, i-a dus.

¹² Dar căpetenia gărzii a lăsat dintre săracii țării să fie viticultori și agricultori.

¹³ Și stâlpii de aramă care erau în casa DOMNULUI și postamentele și marea de aramă care era în casa DOMNULUI caldeenii le-au spart în bucăți și au dus arama lor la Babilon.

¹⁴ Și a luat oalele și lopețile și mucările și lingurile și toate vasele de aramă cu care se servea.

¹⁵ Și căpetenia gărzii a luat tăvile pentru cărbuni și bolurile și astfel de lucruri ce erau de aur, în aur și de argint, în argint.

¹⁶ Cei doi stâlpi, marea și postamentele pe care Solomon le făcuse pentru casa DOMNULUI; arama tuturor acestor vase era de necântărit.

¹⁷ Înălțimea unui stâlp era de optsprezece coți și capitelul de pe el era aramă; și înălțimea capitelului era de trei coți; și lucrarea împletită și rodiile de pe capitel de jur împrejur, toate de aramă; și asemenea

acestora avea al doilea stâlp cu lucrare împletită.

18 Și căpetenia gărzii a luat pe Seraia, marele preot, și pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei păzitori ai ușii;

19 Și din cetate a luat un ofițer care era pus peste bărbații de război și cinci bărbați dintre cei care erau în prezența împăratului, care se aflau în cetate, și pe scribul principal al oștirii, care înrola poporul țării, și șaiszeci de oameni ai poporului țării care se aflau în cetate;

20 Și Nebuzaradan, căpetenia gărzii, i-a luat pe aceștia și i-a adus la împăratul Babilonului la Ribla;

21 Și împăratul Babilonului i-a lovit și i-a ucis la Ribla, în țara Hamatului. Astfel Iuda a fost dus din țara lui.

22 Și cât despre poporul care rămăsese în țara lui Iuda, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, îl lăsase, peste ei l-a făcut pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, conducător.

23 Și după ce toate căpeteniile armatelor, ei și oamenii lor, au auzit că împăratul Babilonului îl făcuse pe Ghedalia guvernator, au venit la Ghedalia la Mițpa, Ismael, fiul lui Netania, și Iohanan, fiul lui Careah, și Seraia, fiul lui Tanhumet, netofatitul, și Iaazania, fiul unui maacatit, ei și oamenii lor.

24 Și Ghedalia le-a jurat lor și oamenilor lor și le-a spus: Nu vă temeți să fiți servitorii caldeenilor; locuiți în țară și serviți împăratului Babilonului; și va fi bine cu voi.

25 Dar s-a întâmplat, în luna a șaptea, că Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din sămânța împărătească, a venit, și zece oameni au venit cu

el; și l-a lovit pe Ghedalia, încât acesta a murit; și a ucis pe iudeii și pe caldeenii care erau cu el la Mițpa.

²⁶ Și tot poporul, deopotrivă mic și mare, și căpeteniile armatelor, s-au ridicat și au venit în Egipt, pentru că se temeau de caldeeni.

²⁷ Și s-a întâmplat, în anul al treizeci și șaptelea al captivității lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a douăsprezecea lună, în a douăzeci și șaptea zi a lunii, că Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul când el a început să domnească, a înălțat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, din închisoare;

²⁸ Și i-a vorbit binevoitor și a pus tronul său deasupra tronului împăraților care erau cu el în Babilon;

²⁹ Și i-a schimbat hainele de închisoare; iar el a mâncat continuu înaintea lui în toate zilele vieții lui.

³⁰ Și porția lui de mâncare a fost o porție continuă dată lui de către împărat, o rație zilnică pentru fiecare zi, în toate zilele vieții lui.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9